

GAZETA**PORANNA***Biblioteka***ILUSTROWANY MIESIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW**

Nr. 8635

Lwów, piątek 28 września 1923

Rok XIX.

Nakładem Spółki Wydawniczej **GRODKI i Spółka.**Redaktor naczelny: **JERZY KONARSKI.****Zamknięcie IX. sesji Ligi Narodów.****Groźna banda zbójcka grasuje w Karpatach. - Wyuzdane orgje w speluncie Marjawickiej. - Henryk Zbierzchowski został laureatem nagrody literackiej miasta Lwowa.**

Żywe ryby stałe na s'ładzie poleca Fa Moor i Stachowicz „Zakopane“ Lwów, Akademicka 24. - Leona Sapieży 25.

Pierwszorządny Magazyn Futer firmy Bracia ROTH i Sp., Lwów, pl. Marjacki 8.**POWROT MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.**

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. września. (ps) Marsz. Piłsudski przybywa w niedzielę 30. bm. do Bukaresztu i będzie podejmowany oficjalnie uroczystym przyjęciem przez rząd rumuński. Pobyt Marsz. Piłsudskiego obliczony jest do 2. października, po czym Marszałek przez Suiayn i Lwów wraca do Warszawy. Towarzyszyć mu będą w drodze powrotnej ppłk. Beck, oraz kap. Sokolowski, którzy w dniu dzisiejszym wyjeżdżają do Rumunii.

PRELIMINARZ BUDŻETOWY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. września. (ps) Na czwartek zwołana jest Rada min. Na temże posiedzeniu rozpatrywany będzie preliminarz budżetowy na następny rok budżetowy. P. Premier Bartel odbył dziś ponowną konferencję z min. Czechowiczem

ZAMACH KOMUNISTÓW NA FORT W OŁOMUNCU.

Ołomuniec, 26. września. (Tel. G. P.) W dn. 25. bm. w nocy warty nr. 8. „Hollez“ oddała strzał alarmowy. Stwierdzono, że do bram twierdzy zbliżyło się 2 podejrzanych osobników, którzy nie zatrzymali się na wezwanie warty. O godz. 2-giej w nocy, po zmianie wartownika nowa warta została napadnięta przez 6 ułężczyzn uzbrojonych w rewolwery. Na pomoc przybył cały oddział warty. Przyszło do strzelaniny, pozem tajemniczy napastnicy zbiegli autem pozostawionem na ulicy. Okna auta były szczelnie zasunięte. Prawdopodobnie ma się tu do czynienia z zamachem komunistów na zapasy amunicyjne znajdujące się w tej twierdzy.

DYK PORWAŁ ARTYSTKĘ.
(Do artykułu na str. 10-tej.)**Zmiany personalne w Min. Spraw Wewn.****P. WEISBROD NIE ZOSTANIE DYREKTOREM DEPARTAMENTU ADMINISTRACYJNEGO.**

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) Według krążących tu pogłosek, należy się spodziewać pewnych zmian personalnych w MSW, głównie w związku z obsadą nieobjętych stanowisk w tym ministerstwie. Kandydaturą p. Jana Stuzłockiego na stanowisko

dyrektora Departamentu samorządowego w MSW jest już prawie zdecydowana. Kandydaturą dyr. Weisbroda na stanowisko dyrektora Departamentu administracyjnego ostatnio zdaje się być nieaktualna. W najbliższym czasie należy się spodziewać no-

mijnaci wojewody pomorskiego, w każdym razie z wyłączeniem dotychczasowego kierownika tego województwa p. Lamolla. Jako najpoważniejszego kandydata na to stanowisko wymieniają obecnie jednego z generałów.

NOWE MONETY 1-ZŁOTOWE.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) D. 29. bm. odbędzie się tu posiedzenie rzeczoznawców celem wyboru jednego z 3 projektów monety jednozłotowej opracowanych przez mennicę państwową. Dotychczasowa moneta jednozłotowa ulegnie zmianie zgodnie z nową ustawą stabilizacyjną.

ZNECĄCIE SIĘ NAD WIĘZNIAMI POLSKIMI NA LITWIE.

Wilno, 26. września. (Tel. G. P.) Z Kowna donoszą: Ostatnio aresztowani Polacy w liczbie 7-miu w rejonie Koszedar odwiezieni zostali do Kowna, gdzie osadzono ich w pojedynczych celach i przesłuchiwano kolejno. Aresztowanych oskarżeni są o działalność antypaństwową i szpiegostwo na rzecz Polski. W czasie łapania usiłowano przy pomocy tortur i bicia wymuszać zeznania. Oskarżonych męczono w okrutny sposób, przypalając im stopy, łamiąc palce etc. Kilku więźniów wyprowadzono nocą na podwórze więzienne i pod groźbą rozstrzelania usiłowano wymusić na nich zeznania. W związku z tem więźniowie ogłosili protest i głodówkę, żądając przybycia władz sądowych.

ARTYSTYCZNA PRACOWNIA SUKIEŃ DAMSKICH I MĘSKICH**Józef Dudek**
LWÓW, ul. KOPERNIKA 1. Tel. 923.

Przed zmianą konstytucji.

CO JEST PEWNE, A CO TYLKO PRAWDOPODOBNE. — JUŻ NA JESIENNEJ SESJI. — PROJEKT PROF. JAWORSKIEGO I INNE PROPOZYCJE. — CO PRZEWIDUJĄ? — W OKRESIE FERMENTACJI.

Lwów, 27 września.

Co wiadome jest w tej chwili o przyszłej zmianie Konstytucji?

Oto pewnym jest, że rząd do tej zmiany dąży, że wyobraża ją sobie przede wszystkim w formie wzmocnienia władzy Głowy państwa i uniezależnienia władzy wykonawczej od chwilowych koniunktur sejmowych. Dalej prawdopodobne jest, że rząd własnego projektu nie wysunie, lecz inicjatywę pozostawi Sejmowi, ściślej — Bezp. Blokowi, na którego wnioskach położy swą sankcję. I wreszcie prawdopodobnym jest, że kampanja o zmianę Konstytucji stoczona zostanie już na jesiennej sesji sejmowej. Ale pewne to nie jest; zależy będzie od stosunku poszczególnych stronnictw do projektu, od układu sił, którego dziś jeszcze dokładniej przewidzieć nie można.

Reszta zaś — to tylko możliwości.

I tak nie posiadamy pełnego projektu BBWR. Wątpliwe, czy projekt taki w swej ostatecznej formie wogóle istnieje, choć wiadomo, że prace w tym kierunku rozpoczęto, że zwracano się do niektórych osobistości z propozycją nakreślenia szkicu projektu. Pełny, znany ogółowi projekt przedłożył jedynie prof. Jaworski. Ciekawy jest on o tyle, że wprowadzając zupełnie nowy ustroj korporacyjny, zrywa z całą naszą tradycją starszą i nowszą, a poniekąd stwarza formy, nieistniejące nigdzie również poza Polską. Nie jest to zatem „zmiana Konstytucji“, ale kompletnie „nowa Konstytucja“.

Inne propozycje są już tylko poprawkami, często bardzo istotnymi. wymienimy z nich kilka dla przykładu. A więc: zupełna nieodpowiedzialność Głowy Państwa z prawem weta, wstrzymującego ustawy. W razie śmierci Prezydenta (według innego projektu ma on nosić tytuł „Naczelnika Państwa“) zastępstwo przechodzi w ręce premiera, noszącego w tym okresie nazwę „kanclerza“. Wielka rozbieżność poglądów występuje w przedmiocie sposobu wyboru Głowy państwa. Bądź akt wyboru pozostałby po staremu, bądź byłby plebiscytem pomiędzy dwoma kandydatami, przedstawionymi przez Zgromadzenie Narodowe, — bądź wreszcie wyboru dokonywałby osobny kongres elekcyjny.

Senat miałby być zrównany z Sejmem i otrzymać prawo inicjatywy ustawodawczej. Składałby się Senat bądź z członków wybranych, bądź częściowo wybranych, a częściowo mianowanych, bądź też miałby być ciałem, do którego wchodziłby z urzędu przedstawiciele korporacji gospodarczych i zawodowych.

Dalej przewidują projekty ograniczenia prawa parlamentu w obalaniu rządów. Przewidują więc dla votum nieufności dłuższe terminy między złożeniem wniosku a głosowaniem, albo wymagają specjalnej większości głosów, albo też oznaczają, że wniosek taki może być złożony jedynie w czasie sesji budżetowej.

Projektów jest zresztą więcej. —

Niektóre z nich dotyczą reformy ordynacji wyborczej, tak co do wieku, jak minimalnego stopnia wykształcenia. Cechą wspólną wszystkich jest dążenie do naprawy ustroju i usunięcia dotychczasowych nie domagań.

Również cechą wspólną wszystkich niemal projektów zmiany Kon-

stytucji jest niekrepowanie się żadną doktryną. Takie pojęcia, jak demokracja, faszyzm, dyktatura, parlamentaryzm nie grają tu żadnej roli. Często ten sam wnioskodawca łączy w swym projekcie wnioski, zaczerpnięte z dwóch zupełnie różnych „programów“, starając się z obu wybrać to, co uważa za najlep-

sze i najpraktyczniejsze. W oczach doktrynerów jest to oczywiście zbrodnia.

Jeśli w tym chaosie niełatwo się zorientować, to jeszcze trudniej byłoby wybrać coś jako najstosowniejsze i ten, a nie inny projekt popierać. Cała dyskusja na temat zmiany Konstytucji jest dopiero w okresie gwałtownej fermentacji. Żaden projekt nie jest poważniejszy od innych; wszystkie są materiałem, z którego powstać ma kiedyś czysty i zwarty kryształ.

Zamknięcie IX. sesji Ligi Narodów.

Stworzono nowe przesłanki dla przygotowania międzynarodowej konferencji rozbrojeń.

Genewa, 26 września. (Tel. G. P.) Na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu Zgromadzenia Ligi Narodów po końcowym przemówieniu przewodniczącego trzeciej komisji Zgromadzenie przyjęło jedno myślnie z wyjątkiem głosu Węgier, sprawozdanie, rezolucję i projekt powszechnego układu pokojowego zatwierdzenia międzynarodowych zatargów, wraz z obydwoma

aneksami. Węgry wstrzymały się od głosowania.

Genewa, 26 września. (Tel. G. P.) Dziewiąta sesja zwyczajna Zgromadzenia Ligi Narodów zamknięta została mową przewodniczącego Zgromadzenia. Mówca wskazał na doniosłe dzieło dokonane przez Zgromadzenie również i w roku bieżącym. W dziedzinie dążeń zrealizowania systemu rozjemstwa

i bezpieczeństwa dzięki ostatecznemu zaaprobowaniu projektu powszechnego układu o pokojowym załatwianiu konfliktów międzynarodowych, jakoteż dzięki zaleceniu wszystkim państwom zaprojektowanych układów o nieagresji, stworzono nowe przesłanki dla przygotowania międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej. Komisja rozbrojeniowa Zgromadzenia skierowała do Rady Ligi prośbę, aby wezwiała ona te rządy, które dotychczas jeszcze nie osiągnęły porozumienia w sprawie metod prowadzących do ograniczenia zbrojeń, zwłaszcza zbrojeń morskich, aby kontynuowały one bezpośrednio rokowania w celu usunięcia istniejących jeszcze trudności. Uprawnia to wszystko — mówił dalej przewodniczący — do nadziei, że zwołanie pierwszej międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej zostanie przyspieszone. Liga Narodów w ciągu swego 9-letniego istnienia położyła już olbrzymie zasługi w kierunku usuwania przeciwności pomiędzy narodami i utrzymania oraz utrwalenia pokoju. W Lidze Narodów ludzkość znalazła instytucję, dzięki której może spoglądać w przyszłość z większą dozą zaufania i spokoju. Wszyscy jak tu jesteśmy żywimy nadzieją, że instytucja ta zdoła w końcu przewyżżyć wszystkie trudności.

Nowy prezydent Meksyku.

ZOSTAŁ NIM WYBRANY DOTYCHCZASOWY MINISTER SPRAW WEWN. EMILIO PORTEZ GIL.

Meksyk, 26 września. (Tel. G. P.) Dotychczasowy minister spraw wewn. Emilio Portez Gil został przez kongres meksykański wszystkimi głosami, oddającymi w liczbie 274, wybrany tymczasowo prezydentem na miejsce prezydenta Callesa, który ustępuje z u-

rzędu z dniem 30. listopada br. Gil liczy lat 37, jest zatem najmłodszym z prezydentów, jakich Meksyk posiadał. Wybór jego jest uważany za sukces prezydenta Callesa. Przypuszczają, że Gil będzie się trzymał tych samych zasad rządzenia, co Calles.

Afera fałszerska w Berlinie.

ZATACZA CORAZ SZERSZE KRĘGI.

Berlin, 26. września. (Tel. G. P.) Afera fałszowania obligacji niemieckich pożyczek wojennych zatacza coraz szersze kręgi, wywołując duże zainteresowanie w tutejszych kręgach politycznych. Ostatnie wyniki śledztwa stwierdziły, że fałszowania dokonywane były na niebywałą dotąd skalę i że ogółem bezprawnie zgłoszono w Niemczech jako rzekomo nabytych przed dewaluacją marki niemieckiej obligacji pożyczek nominalnie na sumę 20 miliardów mk., z czego władze niemieckie wprowadzono w błąd, uznając za autentyczne obligacje na 5 miliardów mk. Podobnych fałszerstw doko-

nywano również w związku ze zgłaszaniem niemieckich pożyczek komunalnych. Główną rolę miał odegrać bankier holenderski Horn. Policja berlińska aresztowała w wyniku śledztwa administratora jednego z berlińskich lokali rozrywkowych niejakiego Maksa Graseła, który miał odegrać rolę pośrednika w transakcjach pożyczek wojennych i komunalnych, prowadzonych przez jednego z głównych organizatorów tej akcji, kupca wiedeńskiego Schneida, który miał również być pośrednikiem pomiędzy konsorcjum fałszerzy a pewnymi urzędami. Schneid przebywa podobno obecnie w Paryżu.

224 osób padło ofiarą burzy.

RANNYCH JEST 1150, ZAŚ 10 OSÓB ZAGINĘŁO.

Waszyngton, 26. września. (Tel. G. P.) Gubernator Portorico nadesłał raport specjalny, w którym stwierdza, że w czasie burzy, szalejącej na wyspie, zabitych zostało 224 osób, zaś rany odniosło 1.150 osób. Dzieśięciu osób dotychczas nie znaleziono. Raport obejmuje 71 gmin z ogólnej liczby 76.

SKUTKI BURZY NA WYBRZEŻU GDAŃSKIM.

Gdańsk, 26. września. (Tel. G. P.) Silna hurza morską, która szalała w nocy z niedzieli na poniedziałek, wyrządziła na wybrzeżu gdańskim i w

całym szeregu miejscowości na terytorium wolnego m. Gdańska liczne i poważne sustuszenia. Poza przerwaniami żeglugi w ujściu Wisły, pozrywając zostały Łozną połączenia telefoniczne i tamy.

SKARGI VOLKSUNDU.

Genewa, 26. września. (Tel. G. P.) Na ostatnim posiedzeniu obecnej sesji, Rada Ligi Narodów wysłuchiwała sprawozdania w kwestji skargi Volksundu dotyczącej zamknięcia paru szkół niemieckich na Górnym Śląsku. Szkoły te zostały zamknięte zgodnie z postanowieniami konwencji górnośląskiej z powodu bardzo małej liczby dzieci, uczęszczających do nich. Po wysłuchaniu przemówienia Schuberta i odpowiedzi delegata polskiego, Rada postanowiła przydzielić sprawozdawców trzech państw dla zbadania skargi Volksundu. Na tem 52-ga sesja Rady Ligi Narodów została zamknięta.

Przy objawach przeczulenia, uczuciu strachu, bezsenności, dolegliwościach sercowych, ucisku w piersiach, naturalna woda gorzka Franciszka Józefa ożywia krwiobieg w organach podbrzusza, i działa przez to uspokajająco na zaburzenia w nich. Profesorzy chorób narządów trawienia twierdzą, że woda Franciszka Józefa stanowi wyborny środek przeczyszczający także i przy objawach samozatrucia, wychodzących z przewodu pokarmowego 6589

Na widnokrepu politycznym.**„Gruba B rła“ schowana za lemiem Mickała!**

Lwów, 27. września

(stn.) Brawo hrabio Westarp! Jest pan gentlemanem! Co prawda pruskiego chowu, t. zn. brutalny w swej otwartości, ale nie szkodzi. My to w Polsce cenimy wyżej, aniżeli stresemannowską kokieterję, okraszoną fałszywym uśmiechem.

Więc jakże to ma być? Najpierw udzielić Niemcom pozwolenia na jawne prowadzenie zbrojeń (no bo tajnie fabrykuje się i tak rozmaite fosgeny!), następnie ewakuować Nadrenję i Zagłębie Saary, zwolnić Rzeszę od płacenia odszkodowań, a w końcu zwrócić jej Gdańsk, Pomorze, Śląsk i Poznańskie...

Ale, ale... Czy nie uważa hrabia, że „speiszettel“ jest cokolwiek przydługi? Przeraza wprost swoją żarłocznością?! Gotów spłoszyć p. Brianda, który i tak skłonny był już część pewną z tych postulatów urzeczywistnić!...

Jeżeli hr. Westarp ciekaw, możemy mu powiedzieć, że dla społeczeństwa polskiego mowa hr. Westarpha nie stanowiła bynajmniej rewelacji. Doskonale wiemy, jakie nasz sąsiad zachodni żywi ku nam uczucia i czego można z tamtej strony oczekiwać. Nie ma takich nałwonych, których w błąd wprowadziłyby zapewnienia berlińskie, że rewizja granicy polsko-niemieckiej nastąpi wyłącznie w drodze pokojowej. W tej sprawie nie p. Mueller lub p. Stresemann są wyrazicielami myśli i pragnień narodu niemieckiego, ale właśnie hr. Westarp i jego Stahlhelm. Złudzenia co do tego mogą żywić tylko na niezorjentowanym Zachodzie, zaznaczonym gazami propagandy niemieckiej.

I dlatego raz jeszcze wołamy: Brawo hrabio Westarp! Stokrotne dzięki za usługę. Przyszła w sam raz. W dużej chyba mierze przyczyni się do rozwiązania legendy o polskiej przesadzie, która za lemiem Mickała niemieckiego widzi w swej „imaginacji“ schowaną grubą Bertę...

*
Efekt bomby nowojorskiej został w zupełności osiągnięty. Dokument poufny w sprawie franko-brytyjskiego kompromisu morskiego jest przedmiotem ogólnego zainteresowania. Przyjaciele Lloyd George'a odgrają się Izba Gmin. Pulk. Kenworthy z niecierpliwością oczekuje sesji.

Mniej jednak interesują nas w tej chwili kłopoty Baldwina i lorda Cushenduna, którzy będą musieli bronić polityki Chamberlaina, ile treść samego kompromisu. Okazuje się, że całość obejmuje siedm poszczególnych konwencji:

Konwencja I. omawia anglo-francuską współpracę na Oceanie Spokojnym, podział Morza Śródziemnego na sferę wpływów (uzna nie specjalnych interesów angielskich w Gibraltarze, oraz francuskich w Tangierze) i utworzenie morskich stref neutralnych pod specjalnym protektorem Ligi Narodów.

Konwencja II. dotyczy współpracy floty powietrznej obu państw poza krajami europejskimi, a także

Dąsy Waszyngtonu i ustepliwość Francji.**Stanowisko Stanów Zjednoczonych wobec franko-brytyjskiego układu morskiego:****SENSACYJNE OŚWIADCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI MORSKIEJ KONGRESU P. BRITTENA.**

Nowy Jork, 26 września. (Tel. G. P.) Przewodniczący Komisji morskiej Kongresu Reprezentantów Britten udzielił przedstawicielom prasy wywiadu, w którym sprocyzował stanowisko Ameryki wobec ostatniego układu anglo-francuskiego w sprawie rozbrojeń morskich. Britten stwierdził na wstępie, iż układ zawarty został przez oba rządy zapewne nie w celu nieskrępowanej budowy 600 tonowych łodzi podwodnych

i mniejszych jednostek morskich, lub powoływania rezerwistów dla przeszkolenia wojskowego, ale także i dla popchnięcia Stanów Zjednoczonych do zawarcia krępującego nowego układu morskiego.

Britten sądzi, iż t. zw. kompromis anglo-francuski w sprawie rozbrojeń przyczyni się do podważenia zaufania świata w pokojową politykę mocarstw. Ameryka mieni się prawdziwym przy-

jacielem W. Brytanji i Francji i nie ma powodu, aby te państwa odnosiły się inaczej do St. Zjednoczonych.

Wywiad swój kończy polityk amerykański sensacyjnym oświadczeniem, iż „zatajony spiszek, skierowany przeciwko przyjaźni Stanów Zjednoczonych zostanie pogrzebany ze szkodą brytyjskich, oraz francuskich finansowych i politycznych wpływów tak w Europie, jak i w pozostałych częściach świata. Stany Zjednoczone żądają od polityków europejskich gry w otwarte karty. Innej dyplomacji Ameryka nie uznaje. St. Zjednoczone gotowe są zawrzeć przyjaźń z każdym państwem, które uszanują tradycje polityki amerykańskiej.“

Nowy Jork, 26 września. (Tel. G. P.) Jak słyhać, nota amerykańska do Francji i Anglii stwierdza, że Ameryka nie chce popierać żadnych tajnych układów w sprawie rozbrojenia. Stany Zjednoczone muszą trwać przy dotychczasowym swem żądaniu, aby cała sprawa rozbrojeniowa była traktowana jawnie na konferencji zwołanej specjalnie w tym celu. Nota amerykańska zawierać będzie wyraźne potępienie metod tajnej dyplomacji.

OŚWIADCZENIE FRANCUSKIE.

Paryż, 26 września. (Tel. G. P.) „Matin“ publikuje w sprawie anglo-francuskiego układu flotowego sensacyjne oświadczenie, najwidoczniej inspirowane przez rząd. Stwierdza ono m. i., że układ ten nie jest pomyślny jako rodzaj ultimatum pod adresem Ameryki. Anglia i Francja działają w jak najlepszej wierze. W szczególności Francja będzie się starała jaknajsumienniejsze zbadać wszystkie propozycje amerykańskie i o ile możliwości zastosuje się do życzeń Stanów Zjedn.

WALDEMARAS WRÓCIŁ.

Berlin, 26. września. (Tel. G. P.) Biuro Wolffa donosi z Kowna, że dziś powrócił premier litewski Waldemaras.

ARGENTYNA DĄSA SIĘ NA LIGĘ NAR.

Buenos Aires, 26. września. (Tel. G. P.) Po ożywionej dyskusji izba deputowanych postanowiła zaniechać płacenia kwoty, jaką Argentyna wносиła dotychczas na rzecz Ligi Narodów.

Rumunia zamierza wystąpić z M. Ententy.**TAKIE POGŁOSKI KRAŻĄ W PRASKICH SFERACH DYPLOMATYCZNYCH**

Praga, 26. września. (Tel. G. P.) W sferach dyplomatycznych od dłuższego czasu krążą pogłoski, jakoby Rumunia nie była zadowolona z polityki Małej Ententy i miała zamiar wystąpić z niej. Zwraca na siebie uwagę fakt, że rumuńska prasa nie komentowała przedłużenia czesko-jugosłowiań-

skiego układu i nie pisała przy tej sposobności o przedłużeniu analogicznych układów Rumunii z SHS i Czechosłowacją. Również nie mówi się o zwołaniu konferencji Małej Ententy, to też panuje tu przekonanie, że Rumunia nie pozostanie długo w Małej Entencie.

Potrzebują traktatu, a drożą się...**APEL ŚLĄSKA I PRUS WSCHODNICH W SPRAWIE ZAWARCIA UMOWY HANDLOWEJ Z POLSKĄ.**

Wrocław, 26 września. (Tel. G. P.) W związku z podróżą inspekcyjną ministra spraw wewnętrznych Rzeszy Severinga po niemieckim Dolnym i Górnym Śląsku, odbyło się wczoraj uroczyste przyjęcie, na którym prezydent regencji Dolnego Śląska dr. Peschel wygłosił przemówienie, wskazując m. i. na zgubne skutki braku normalnych stosunków handlowych z Polską. Jako przykład katastrofalnego upadku niemieckiego przemysłu śląskiego prezydent wskazał na zastój panujący w przemyśle włókienniczym i na zupełny upadek

znanych fabryk ceramicznych w Bunzlau.

Berlin, 26 września. (Tel. G. P.) W Królewcu obradował zjazd przedstawicieli partji demokratycznych Prus Wschodnich, na którym poseł demokratyczny do sejmu pruskiego Grzymak w dłuższym przemówieniu podkreślał konieczność porozumienia gospodarczego oraz zawarcia traktatu handlowego z Polską. W sprawie żądań Prus Wschodnich poseł Grzymak miał oświadczyć, iż Prusy będą dążyły w dalszym ciągu do rozwiązania kwestji kurtylarza w sensie dla Niemiec korzystnym.

Płaszcz — najowsze modele Futra - Raglany

— zagraniczne —

Bielizna - Buciki - Kapelusze - Krawaty i t. p.**Powszechny Skład Odzieży**

Pasaż Mikolascha tel. 18 29.

na wypadek wojny jednego z kontrahentów z Sowjetami oraz na Morzu Śródziemnym. (W tym ostatnim wypadku o ile Liga Narodów poleci wszczęcie kroków represyjnych przeciw danemu państwu).

Konwencja III. ustala kompromis w sprawie instruktorów wojskowych w państwach Bliskiego Wschodu.

Konwencja IV. mówi o organizacji wywiadu w krajach Bliskiego Wschodu włącznie z Sowjetami.

Konwencja V. przewiduje porozumienie w sprawie szkolenia rezerw.

Konwencja VI. omawia współpracę anglo-francuską w sprawie

Nadrenji i reparacji.

Konwencja VII. ustala współdziałanie obu państw na Bałkanie i w krajach graniczących z Sowjetami.

Tak przedstawia się zawarty kompromis w streszczeniu moskiewskiego dziennika „Krasnaja Zwiezda“. Czy jest ono ścisłe? Czy kucharze sowjeczy nie spreparowali tej potrawy w sosie „a la bolchevique“, aby bardziej odpowiadała podniebieniu towarzyszy... Jeśli tak, to robota obliczona jest na krótką metę. W każdym razie w Berlinie przyjęto streszczenie z dobrą wiarą i sam Wolff udzielił mu kredytu.

Jesienna sprzedaż!

Trenchcoat płaszczy, raglanów, kurtek, kapeluszy, obuwia, bielizny, krawatów, oraz innych nowości

po cenach niskich
W AMERICAN HOUSE
Lwów, Kopernika 5

Telefon 44-78.

APOLLO

DZIŚ WIELKA PREMIERA FILMU NALIŻĄCE O DO NAJLEPSZYCH UTWORÓW
KINEMATOGRAFJI P. I.

APOLLO

CHATA WUJA TOMA

W gł. rolach MARG. FISHER
JAMES B. LOVE,
A. E. CAREW
i GEORGE SIEGMANN.Zniżki i bilety wolnego wstępu nieważne aż do odwołania.
Z powodu wielkiej wartości artystycznej filmu, uprasza się o przybycie na seansy punktualnie o 3, 5, 7 i 9-tej.

Min. Składkowski nie żartuje!...

WYSŁANO OKÓLNIK DO WOJEWODÓW, BY DO 1. GRUDNIA 1929 MIASA I WSIE UPODOBNIŁY SIĘ DO
EUROPY ZACHODNIEJ.

Warszawa, 26. września. (ps) Pan minister spraw wewnętrznych **Składkowski** wystosował do wszystkich wojewodów okólnik w sprawie podniesienia zdrowotności kraju. Okólnik stwierdza, że dotychczasowa praca w tej dziedzinie przyniosła widoczne rezultaty. Na skutek dotychczasowej akcji 80 procent domów w miastach, a 60 procent we wsi otrzymało ustępy. To jest najlepszy dowód, że pierwszy etap sanacji kraju i podniesienia stosunków higienicznych przybrał pomyślny obrót.

Okólnik nakreśla dalsze etapy tej pracy, przyczem plan działania na przyszłość obejmuje następujące punkty: 1) budowa w miastach ustępów publicznych, doprowadzenie do tego, by w każdej szkole były zaprowadzone higieniczne ustępy, przyzwyczajanie ludności miejskiej do korzystania z wybudowanych ustępów, 2) spowodowanie, by wszystkie śmietniki były nakryte i zamknięte, 3) usunięcie brudu z podwórza w miastach i wsiach, obowiązkowe nakrycie ścieku, 4) przeprowadzenie intensywnej akcji w celu podniesienia wyładu urzędów państwowych, które powinny się stać wzorem czystości i porządku, a najlepiej utrzymaniu urzędów będąc przyznawane nagrody, 5) wzmożenie akcji zadrzewienia dróg miast i wsi, 6) stałe pilne strzeżenie, aby rynek, targowiska, domy kąpielowe, hotele, restauracje były utrzymywane we wzorowej czystości, budki i stragany na placach nosiły estetyczny wygląd, place wybrukowane, miasta wojewódzkie, liczące ponad

50 tys. mieszkańców posiadały asfaltową powierzchnię lub betonową, 7) doprowadzenie do tego, by wszystkie domy mieszkalne zarówno w miastach, jak i we wsiach były otykowane lub pomalowane, wszystkie ogrodzenia pomalowane lub białone, 8) skierowanie wszystkich wysiłków ku temu, by oddymić i oczyścić środki przemysłowe, 9) usunięcie z powierzchni kraju

wszelkich ruin, nie mających charakteru zabytkowego i ruinowisk. Wszystko to ma być wykonane w czterech tak, aby całokształt prac był skończony do 1. grudnia 1929 r. Wojewodowie powinni korzystać z przysługujących im pełnomocnictw w dziedzinie sanitarnej na podstawie postanowień obowiązujących ustaw

Będzie gorzej, ale za to drożej!...

ANGIELSKI PROJEKT ZOSTAŁ Z RADOŚCIĄ PRZYJĘTY PRZEZ
NASZE MINISTERSTWO KOMUNIKACJI.

Telefonem od naszego korespondenta

Warszawa, 26. września. (ps) Ze strony angielskiej przedstawiony został całemu szeregowi państw europejskich projekt zredukowania klas w pociągach kolejowych. Kl. I. miałyby być całkowicie zniszczone i urządzona jako luksusowa tylko w pociągach pospiesznych i tranzytowych. Klasa zaś II. miałyby być przekształcone na kl. I., a III. na II. Wnioskodawcy przedstawili ten projekt polskiemu Min. Komunikacji,

które odnosi się przychylnie do tych projektów, chociaż sprawa jest dopiero przedmiotem badań. Przedewszystkiem w Polsce istnieje klasa IV. Wobec tego zachodzi konieczność zlikwidowania kl. IV, na stąpi to przez stopniowe nieznaczne podrożenie cen biletów kl. IV. do wysokości cen biletów kl. III. Nastąpić to ma już w niedalekim czasie.

313 komunis'ów japońskich

zadziwili na ławie oskarżonych.

OLBRZYMI PROCES POLITYCZNY W TOKJO.

Tokjo, 26. września. (Tel. G. P.) W dniu 18 listopada r. rozpoczęła się największy proces świata w ostatnim dziesięcioleciu. Na ławie oskarżonych zasiadzie 313 komunistów japońskich. Rozprawa odbędzie się w olbrzymiej sali teatru

wielkiego, gdyż wszystkie sale sądowe okazały się zbyt szczupłe. Komuniści oskarżeni są o przygotowanie zamachu stanu. Kosztła procesu, który potrwa około 4 miesiące, obliczają na półtora milj. jen.

NOWA RADA MIEJSKA W PRZEMYSŁU.

Przemysł, 26. września. (Tel. G. P.) We środę odbyło się tu zebranie Rady miejskiej. Przewodniczył z racji starszości em. nadinsp. kolei państw. Jung. Burmistrzem wybrano jednogłośnie sędziego sądu okręgu, **Krogleckiego**, wiceburmistrzami obrano em. nadinspektora kolei **Junga**, oraz dr. **Henryka Reichsmanna**, asesorem zaś em. sędziego sądu apelacyjnego **Czakowskiego**, przemysłowca **Górnika**, **Omińskiego** i prezesa Stowarzyszenia Kupców żydowskich **Miesesa**.

STATYSTYKA POŻARÓW.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. września. (ps) Według statystyki przeprowadzonej przez Powsz. Zakład Ubezpieczeń w pierwszym półroczu br. zanotowano 4015 pożarów. Ofiarą pożaru padło 8024 nieruchomości reprezentujących wartość 9,325.713 zł. Najwięcej pożarów zanotowano w województwie łódzkim 449, na drugim miejscu figuruje województwo łwowskie 416 pożarów, na 5 stanisławowskie 348 pożarów.

MIĘDZYNARODÓWKA AMSTERDAMSKA AGITUJE ZA POKOJEM.

Amsterdam, 26. września. (Tel. G. P.) Wydział międzynarodowego zjednoczenia związków zawodowych uchwalił wystosować apel do zorganizowanych rzesz robotniczych, w którym powołując się na pakt Kelloga wzywa je do agitacji wszelkimi możliwymi sposobami za powszechnem rozbrojeniem. Związki zawodowe w poszczególnych państwach otrzymały polecenie, aby oddziaływały w tym duchu na rządy i parlamenty.

ZAWIESZENIE KONSTYTUCJI W GUATEMALI.

Guatemala, 26. września. (Tel. G. P.) Prezes rady ministrów zawiesił na okres 6 miesięcy gwarancje konstytucyjne, co równa się ogłoszeniu stanu wojennego w Guatemali. Powodem tego zarządzenia jest działalność opozycji uznana za mającą charakter buntowniczy.

MEKLEMBURG ZNOSI KARĘ ŚMIERCI.

Berlin, 26. września. (Tel. G. P.) Prasa donosi, że rząd meklemberski uchwalił znieść karę śmierci na obszarze Meklemburg-Schwerin. Uchwałę tę rząd meklemberski zamierza wprowadzić w życie przez niezatwierdzenie wyroków śmierci wydanych przez sądy meklemberskie.

KONFERENCJA PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) Dziś o godz. 4.30 popoł. odbyło się w sali posiedzeń Rady miejskiej w Warszawie otwarcie V Zjazdu Międzynarodowej Konferencji pracowników umysłowych.

VENIZELOS W PARYŻU.

Paryż, 26. września. (Tel. G. P.) Przybył tu Venizelos.

OŻYWIENIE W KOŁACH PARLAMENTARNYCH.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) Dzięki inicjatywie marsz. Daszyńskiego zapanowało w kołach parlamentarnych znaczne ożywienie. Z początkiem października zbierze się prawdopodobnie klub parlamentarny Stronnictwa Narodowego. W d. 1. października odbędzie się zebranie „Wyzwolenia”. Porządek obrad nie jest jeszcze szczegółowo ustalony, prawdopodobnie jednak „Wyzwolenie” zajmie się głównie sprawą ustosunkowania się klubu do inicjatywy marszałka Sejmu.

OSTRZEŻENIE NIEMIECKIE.

Berlin, 26. września. (Tel. G. P.) „Berl. Tageblatt” przestrzega zainteresowane sfery przemysłowo-handlowe Niemiec przed niedocenianiem wartości i znaczenia jakie przedstawia niezwykle rozwój Gdyni i zwraca uwagę na dalsze projekty rządu polskiego, zmierzające do rozbudowy tego nowego portu; jednej z bardzo ważnych placówek nad Bałtykiem.

ARBITRAŻ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. września. (ps) Prezes PKO. dr. Gruber wyjechał w dniu dzisiejszym do Wiednia. Dr. Gruber stoi na czele delegacji polskiej, do której wchodzi prof. uniwersytetu Stelmachowski, sędzia dr. Drabczyk, ażeby wystąpić przy odbywającym się wedle postanowień konwencji genewskiej arbitrażu, dotyczącego niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych na Górnym Śląsku. Arbitr Calander wysłuchać ma przedstawicieli zainteresowanych rządów tak dra Grubera ze strony polskiej, jak Eckharda ze strony niemieckiej.

POLSKI SYNDYKAT NAFTOWY.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) We wtorek 24. bm. odbyło się tu pod przewodnictwem dyr. Hłaski posiedzenie Rady Nadzorczej Polskiego Syndykatu Naftowego, na którym wobec rezygnacji prof. Piłata dokonano wyboru nowego prezesa Rady. Wybrano jednogłośnie na to stanowisko inż. Ignacego Bochnera, a wybór ten dowodzi ciągłości udziału „Polminu” w pracach nad reorganizacją przemysłu naftowego. Z tej okazji podkreślano wybitne zasługi, jakie na tem polu położył prof. Piłat, przyczem upoważniono prezydium Rady Nadz. do wystosowania doń odpowiedniego pisma

KTO DZIŚ WYGRAŁ?

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) W 18-tym dniu ciągnięcia 5-tej klasy 17-tej Loterii państw. padły główniejsze wygrane na następujące nr.:

100 tys. zł. 88858, 15 tys. zł. 23318, 39912, 3 tys. zł. 16536, 45842, 138679, 146067, 2 tys. zł. 488, 5925, 7702, 19248, 37817, 54529, 67980, 83343, 91554, 117383, 130682, 142277, 1 tys. zł. 13747, 14657, 17891, 27223, 33204, 40190, 40794, 52483, 63233, 65246, 81069, 87225, 87776, 103570, 114317, 122491, 127215, 127716, 135297, 148507, 150580.

Wyuzdane orgje w speluncie marjawickiej...

Co zeznają dalsi świadkowie w procesie plockim.

PRZEBIEG ŻYCIA KLASZTORNEGO SIOSTRY REGINY. — NA ZJEŹDZIE DUCHOWNYCH MARJAWICKICH. — WARUNEK WYŚWIĘCENIA NA KAPŁANA. — ABY NIE UMIERAŁY NA SUCHOTY... — OBCIĄŻAJĄCE ZEZNANIA B. PROKURATORA!

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 26. września. (st.) Dziś przy drzwiach zamkniętych zeznawał b. duchowny marjawicki, a obecnie ksiądz starokatolickiego kościoła marjawickiego, Stanisław Banasiak. Zeznania jego w streszczeniu ogłoszonym przez akt oskarżenia, brzmią następująco:

W klasztorze Marjawickim przebywałem przez pięć lat, pierwsze trzy lata byłem w seminarjum. Na lekcjach duchownych często tłumaczono nam „objawienia” Kowalskiego. Lekcje te prowadził Próchniewski. W czasie wykładów wyjaśniał nam, że małżeństwa

księży z zakonnicami są czysto duchowo-mistyczne.

Czem zaś w istocie były owe związki małżeńskie, świadczą o tem wymowy nie zeznania siostry Reginy. Siostra ta w obecności świadków opowiedział mi przebieg swego życia w klasztorze. Pewnego dnia oświadczył jej Kowalski, że Bóg daje mu ją za żonę. Od tego czasu Kowalski zachowywał się względem niej w sposób zwierzęcy. Regina miała nakaz przychodzenia do niego na noc. Kowalski brał ją wówczas na kolana, rozbierał i całował w najrozmaitszy sposób. Wiele razy podczas

tego Regina miliała. Gryzł wówczas jej wargi, wkładał język w usta, bluźniąc.

Razu pewnego Regina nie chciała pójść do Kowalskiego, wtedy Biłucka zaciągnęła ją do niego. To samo działo się codziennie z całym szeregiem sióstr i dziewczynek z internatu.

Następnie świadek wymienia imiona sióstr — żon Kowalskiego.

Po wykładach — zeznaje dalej ks. Banasiak — które miewał Kowalski brał wszystkie siostry do parku, układał się na dywanie i w obecności pozostałych rozpinał jednej z sióstr habit do nagości i całował ją. Działo się to

codziennie przez całe wakacje. Wszystko to działo się w tajemnicy, bo — jak mówił Kowalski — kara spotka tych, którzy zdradzają.

Pewnego dnia zjechało się kilkunastu duchownych marjawickich do Płocka, m. in. i ks. Kowalski wziął nas do swego pokoju, poił winem i tłumaczył, w jaki to sposób „siła wyższa” łączy go z siostrami. Mówił, że każda siostra musi z nim być połączona płciowo. Dodał przytem, że bardzo cierpi, mając stosunki płciowe z siostrami, ale „rozkaz musi wykonać”.

Z wiosną 1925 roku przyjechał

Fijałkowska

EX-MANDOLINISTKI MARJAWICKIE Z PROCESU PŁOCKIEGO.

Osinówna

Tomasiówna

Niewiadomska

Kowalski do Łodzi i oznajmił mi, że mam być wyświęcony na kapłana, zaznaczając, że kapłaństwo zależy od małżeństwa z siostrą Irmimą. Jeżeli przyjmę ją za małżonkę, to będę wyświęcony. Po święceniach, które odbyły się w Łodzi 11. kwietnia 1925 r., wezwany byłem do Płocka, gdzie miał się odbyć ślub. Po ślubie wezwał mnie Kowalski do siebie i polecił zgłosić się do Feldmana, który miał mnie wtajemniczyć. Ale ja nie poszedłem, bo i tak wiedziałem, że moja żona przez dwa lata była żoną Kowalskiego, zam została moja.

Pewnego razu byłem na śniadaniu w Płocku w towarzystwie Kowalskiego, Próchnickiego, Feldmana, Kopystyńskiego i Włuckiej. Wówczas Kowalski opowiadał, że dlatego ma stosunki płciowe z siostrami, ponieważ bardzo dużo wymiera na suchoty, więc przez stosunki on je leczy. Lekceważył natomiast starsze zakonnice.

Po zeznaniach ks. Banasiuka, sąd o godz. 12 w południe zarządził przerwę. Po przerwie zeznawał b. podprokurator sądu okręgowego w Płocku, a obecnie adwokat Syski. Sąd po udaniu się na naradę wydał decyzję badania świadka Syski przy drzwiach otwartych.

Ze sprawami marjawickimi — rozpoczął swe zeznania świadek — zetknąłem się na wiosnę roku 1926. W jesieni 1925 ukazała się ulotka Kowalskiego, mająca cechy zelżenia nie kleru rzymskiego, ale kościoła katolickiego. Była to pierwsza sporna sprawa marjawitów przed sądem okręgowym w Płocku. W marcu 1926 oskarżałem Kowalskiego w tej sprawie. Został on skazany na rok więzienia. W związku ze sprawą bliźnierstwa wyszły na

jaw czyny erotyczne i „objawienia” Kozłowskiej i Kowalskiego. Zapytany przeze mnie na rozprawie Kowalski mówił, iż „objawienia” małżeńskiej Kozłowskiej miały faktycznie miejsce i raz powiedziała ona słowami Ewangelji: „Ten jest syn mój, którego sobie upodobała i jemu oddam ciało i duszę”. Dowiedziawszy się, że w klasztorze dzieją się niesamowite historie, że spo-

Świadek siostra ZYTKÓWNA

trzeżeniami swymi podzieliłem się z władzami administracyjnymi, które się bliżej zainteresowały stosunkami, panującymi w klasztorze. Sprawy te zaczęły się krystalizować, gdy do stolicy przysłała się matka dziewczęcia, będącego w internacie, Usinowa, która oskarżała się na niemoralność i deprawację dziewcząt.

W jakiś czas potem dowiedziałam się, że jakaś wychowanka zbiegła od Marjawitów, nie mogąc znieść dłużej nienormalnych stosunków, panujących w klasztorze. Były to już wtedy powody do

wszczęcia dochodzeń prokurator-skich. Postanowiłem energicznie wystąpić. Trzeba było działać szybko, by Marjawici nie zatarli śladów. Badalem Osinównę i począłem zbierać informacje. Jednak wiadomości o badaniu Osinówny i matki jej przedostały się do klasztoru, gdy bowiem specjalnie przez ziemie wysłany aspirant policji

Oskarżony arc. KOWAŁSKI

udał się do klasztoru celem wezwania świadków, Marjawici odpowiedzieli, że żądanych osób nie ma. Okazało się, że wprowadzili nas w błąd, a dziewczęta zostały wywiezione do Felicjanowa.

Świadek wyjaśnia, że pierwsze oskarżenie ukazało się w związku z wprowadzeniem ślubów mistycznych. Było to w r. 1923.

Po przesłuchaniu tego świadka sąd przystąpił do zbadania świadka Sołtychowej, żony b. komendantki policji w Wilnie, która jakiś czas przebywała w klasztorze jako

zakonnica. Zeznaje ona przy drzwiach zamkniętych. Zeznania jej zacytowane przez akt oskarżenia brzmią:

„Podczas całej zimy r. 1925 i 26 przebywałam w klasztorze i żyłam się bardzo z wielu siostrami, szczególnie zyskały moją sympatię młodsze, takie dobre, serdeczne i czegoś wiecznie przygnębione i nieszczęśliwe.

Nie wiedziałem, co im może dolegać, podejrzewałam, że ciągną do świata, że żal im, że pogrzebały się w klasztorze. Inne jednak cierpienia miały one. Nie wolno im było nietylko zwierzać się, ale nawet między sobą rozmawiać o małżeństwie. Niektóre zakonnice uważając mnie za swoją poczęły wtajemniczać mnie w ich życie pozakulisowe. Najpierw dowiedziałam się, że siostry Miłoch i Klementyna są małżonkami Kowalskiego. Nie puszczałam, aby to małżeństwo było prawdziwym ślubem, jakies może mistyczne, choć siostry zapytały, że to małżeństwa najprawdziwsze w świecie. Dalej dowiedziałam się, iż takimi małżonkami są jeszcze trzy inne siostry. Byłam formalnie oszobotmiona.

Następnie świadek zeznaje o wydanietwach marjawickich, zwłaszcza prze tłumaczony przez Kowalskiego na własną korzyść Stary Testament.

SPECJALISTA chorób WENERYCZNYCH i skórnych oraz kosmetyki b. Sekundaryjny szpitala państw. Lwów, ul. SŁOWACKIEGO 4, naprzeciw gł. poczty. Leczenie plan, brodawek, włosów elektryczną, matermą i lampą kwarcową. Bezoperacyjne usuwanie tylników. Tel. 16-81.

FUTRA i skórki wszelkiego rodzaju poleca Firma Schönblum i Weinberg Lwów, Jagiellońska 9. Telef. 384.

Otwarcie nowego lokalu Centr. Zw. Kupców i przem.

Lwów, 27. września.

(?) Wczoraj przy bardzo licznych udziałach reprezentantów władz, zaproszonych gości i członków odbyło się uroczyste otwarcie nowego lokalu prezydium centralnego związku kupców i przemysłowców.

Uroczystość zagał krótkim przemówieniem prezes Towarzystwa radca Ulam.

Następnie przemawiali dr. Rucker im. Izby handlowej, dyr. Żardecki im. centralnego związku przemysłowców radca Chajes im. żydowskiej organizacji kupców i przemysłowców, poseł Eisenstein im. centrali kupieckiej, dyr. Weinreb im. lwowsk. stow. kupców.

Wiceprez. centralnego związku kupców i przemysłowców radca Schutzman w ciepłych słowach podziękował przedmówcom za szczere życzenia.

Wśród licznie zebranych gości zauważyliśmy reprezentanta województwa radcę Krzyszkowskiego, reprezentanta magistratu r. Klimowa, wiceprezesów Izby handlowo-przem. dr. Ruckera i Höflingera, ministra Stesłowicza, prezesa Związku przemysłowców Żardeckiego, prezesa red. Laskownickiego, prof. dr. Górke, prezesa prof. Allerhanda, prezesa Litwinowicza, radcę Pollaka, wicedyr. Izby handlowej Wachla, konsultantów Izby handlowej dr. Trawińskiego, dr. Nahlka, dr. Jasińskiego i dr. Zippera, r. Chajesa, dyr. Güsswelta, dyr. Süssera, posła Eisensteina, dyr. Bürgera, M. Finckelsteina, dyr. Weinreha, red. Heffera ze Stanisławowa i w. in.

Po części oficjalnej ruchliwe prezydium w osobach r. Ulama, r. Schutzmana, Hübla, Rappaporta Abrahama i S. Atlasa zaprosiło gości na skromną kolację, na której wzniesiono szereg toastów na pomyślność rozwoju towarzystwa.

NADESLANE

Podziękowanie.

W Panom prof. dr. Rothfeldowi, prof. dr. Renckiemu oraz drom Antoniemu i Tadeuszowi Falkiewiczom, którzy naszego najukochańszego Syna i Brata śp. Jana Ludwika Stożyńskiego otaczali w czasie Jego ciężkiej choroby nieustanną, pełną poświęcenia i znakomitą opieką lekarską—dalej tym wszystkim, którzy Mu oddali ostatnią przysługę, Przewielebnemu Duchowieństwu, Prezesom Sądów Apelacyjnego i Okręgowego W Panom Czerwińskiemu i Hawłowi, Delegatom Towarzystwa „Biblioteka Słuchaczy Prawa“, Akademickiego Koła TSL., Zrzeszenia Aplikantów Sądowych — wszystkim przelożonym, przyjaciółom, kolegom i znajomym śp. Zmarłego tą drogą ślemy nasze najserdeczniejsze i najszczerze Bóg zapłać. 8024

Rodzice i Brat.

Dr. Hermelin
Jagiellońska 11a. powrócił

Strzał wywiadowcy położył złodzieja trupem.

SKRADZIONY TOWAR ZOSTAŁ ODEBRANY.

Lwów, 27. września.

(—) Z Borysławia doniesiono wczoraj rano urzędowi śledczemu o krwawej walce, rozegranej między funkcjonariuszami policyjnymi a miejscowymi włamywaczami, która dla jednego ze złodziei skończyła się tragicznie. Oto w nocy z 24. na 25. bm. niebezpieczny włamywacz Stanisław Żurek wraz z nieznanym na razie towarzyszem dokonał włamywania do sklepu bławatnego Sary Rotman w Bani kotowskiej obok Borysławia, gdzie

skradli towary wartości 18 tys. zł.

Zawiadomieni o tej okropniejszej kradzieży wywiadowcy Kierepka i Józef Martinek po przeprowadzeniu dochodzeń na miejscu odnaleźli ślady sprawców, które zaprowadziły ich do lasu w Popielach, gdzie odnaleźli oni ukryty przez włamywaczy łup.

Chcąc chwycić sprawców, postanowili w ciągu nocy

urządzić zasadzkę

i gdy około godziny 2 w nocy śledzieli na czatach, zauważyli dwóch osobników, którzy ostrożnie zaczęli zbliżać się do miejsca, gdzie ukrył łup. Gdy wreszcie złodzieje zaczęli zabierać ukryte rzeczy, naraz wywiadowcy wyskoczyli z ukrycia i krzyknęli: „Stój policja!”

W odpowiedzi jeden ze złodziei, któryin, jak się okazało, był właśnie Żurek, strzelił z rewolweru do wywiadowców, lecz chybił. Wywiadowca Martinek rzucił się tedy na niego i chwycił go za rękę, w której trzymał rewolwer, zaś wywiadowca Kierepka puścił się w poгон za jego towarzyszem, który począł uciekać. W czasie szamotanii się Martinka z Żurkiem, udało mu Żurkowi wyrwać z rąk wywiadowcy, wobec czego Martinek znalazłszy się znów w niebezpieczeństwie, strzelił do Żurka z rewolweru służbowego. Strzał był śmiertelny, Żurek bowiem padł na miejscu trupem.

Krwawa walka o wiązkę siana.

ZNALEZŁA W CZORAJ SWE ECHO W SALI SĄDOWEJ.

Lwów, 27. września.

(—) Przed Trybunałem pod przewodnictwem radcy Makucha odpowiadali wczoraj o zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała dwaj bracia Józef i Kazimierz Zieliński. Oto dnia 27. marca gościnnie jechał gospodarz Dmytro Diaków, wioząc siano w wiązkach. Kazimierz Zieliński skoczył na wóz i porwał kilka wiązek, które zrzucił na ulicę. Diaków ujrawszy złodzieja, wstąpił na konia i rzucił siano swoje ode-

brać, przyczem wszczął bójkę z Zielińskim. Na odgłos krzyków wybiegł z domu brat Kazimierza Zielińskiego, Józef i z nożem rzucił się na Diakowa, zadając mu ciężkie rany w plecy tak, iż ten przez kilka tygodni leczył się w szpitalu.

Po przeprowadzonej rozprawie Trybunał wydał wyrok zasądający Józefa Zielińskiego za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała na 10 miesięcy ciężkiego więzienia.

O systemie Daltońskim

NA TLE NOWOCZESNYCH KIERUNKÓW WYCHOWANIA.

Lwów, 27. września.

(op). Jednym z najbardziej interesujących punktów programu „Tygodnia dziecka“ był niezawodnie wykład pod powyższym tytułem posłanki prof. Marii Jaworskiej, który się odbył w wypełnionej po brzegi sali Kasyna i Koła art.-lit.

Prelegentka zaznaczyła na wstępie, że niesłychanie szybkie tempo w przemianie warunków życia, wymaga dziś od szkoły również szybkiej przemiany metod. Tem się tłumaczy powstawanie licznych nowych systemów wychowania.

Jednym z tych, które wywołują największe zainteresowania, jest system Daltoński. Nazwa ta pochodzi stąd, że twórczyni jego miss Helen Pankhurst wprowadziła go pierwotnie w mieście amerykańskim Dalton. Następnie rozpowszechnił się w Ameryce, Anglii,

Japonii, a także w Rosji sowieckiej. U nas próby wprowadzenia tego systemu zapoczątkowano w seminarjum chełmskim, w seminarjum im. Orzeszkowej w Warszawie i w jednym z seminarjów krakowskich.

Celem systemu jest wychowanie jednostki aktywnej, umiejącej znaleźć drogę w zmieniających się warunkach życia, a zarazem umiejącej pracować w grupie społecznej. Drogą do tego jest oparcie wychowania i nauki nie na szablonie, ale na indywidualnych skłonnościach i zdolnościach dziecka. Nowy system znosi lekcje odrabiane masowo — każde dziecko pracuje indywidualnie, a nauczyciel daje tylko wskazówki, źródła, wypełnia luki i poprawia błędy.

Prelegentka zreasumowała dodatnie i ujemne strony systemu podkreślając, że wykład nie ma na celu jego

apoteozowania, ale zwrócenie nań uwagi sfer pedagogicznych i społeczeństwa. Pożądane byłoby, aby w cyklu wykładów omówiono kolejno także i inne nowoczesne systemy dla zaczerpnienia z nich tego, co najlepsze i co dla naszych stosunków najbardziej wskazane

Zebrana publiczność żywymi oklaskami podziękowała prelegentce za nader interesujący wykład.

PROPAGANDA MILITARNA W SO WJETACH.

Moskwa, 26. września. (Tel. G. P.) Ostatnio daje się zauważyć znaczne wzmoczenie propagandy militarnej. Prasa poświęca manewrom odbywającym się pod Kijowem, Leningradem, na Białorusi oraz na terenach azjatyckich dłuższe artykuły i informacje. Po ulicach Moskwy krążą samochody i tramwaje agitacyjne z wywieszonymi hasłami nawołującymi do łączności z armią czerwoną.

KRWAWA ROZPRAWA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. września. (st) Wczoraj wieczorem Mińsk Mazowiecki pod Warszawą był widownią krwawej rozprawy. Oto niejaki Waclaw Lange idąc z panną został zaczepiony przez swego kolegę Nowickiego. Obaj „kawalerowie“ rzucili się na siebie z nożami. Dama serca przyglądała się na uboczu spokojnie walce. Po chwili uderzony nożem w serce padł Lange na ziemię i w drodze do szpitala życie zakończył. Zabójcę aresztowano. Panna zbiegła.

ABISYNJA OTRZYMAŁA KRÓLA.

Wiedeń, 26. września. (Tel. G. P.) Dzienniki donoszą z Londynu, iż wedle doniesień z Abisynji, dotychczasowego następcę tronu księcia Casari ogłoszono królem Abisynji. Cesarzowa Judyta zatrzyma jednak nadal swe stanowisko jako cesarzowa Abisynji.

KATASTROFALNY WYBUCH.

Paryż, 26. września. (Tel. G. P.) Agencja Havasa donosi, że w miejscowości Menilla nastąpił wybuch w składzie amunicyj, przyczem około 40 osób zostało zabitych, a 200 odniosło rany.

Najlepsza roślinna

Farba do włosów

Dra JIMA

Łatwa w użyciu.
Nie niszczy włosów.
Daje od razu żądany kolor.

Sprzedają wszystkie apteki,
perfumerje i drogerje.

PREMIJOWKI NA RATY

ciągłien o 1 sądzielnika

Polecamy nowe 4% premjówki w złocie za gotówkę po kursie dziennym, lub na spłaty. Cena spłaty 160 zł. Pierwsza rata łącznie z wyatkami 22 zł dalsze po 10 zł. (14 rat). Prawo gry już na złożeniu 1szej raty (22 zł). Główna wygrza a 200 000 zł., 50 000 zł., 25 000 zł. i t. d.

Dom Bankowy Schütz i Chajes — Lwów, pl. Marjański 7

Daj grosz
na cele T.S.L.

Ach, gdyby nie ten fartuszek kobiecy!

Na placu Cłowym polała się niewinna krew.

WALKA NARZECZONEGO Z KUZYNKAMI NARZECZONEJ. — PRZYPADKOWE SPOTKANIE NA PL. CŁOWYM. — WSKUTEK POMYŁKI CZAJKA PONIÓSŁ ŚMIERĆ.

Lwów, 27 września.

(—) Robotnik Michał Chirowski w maju br. nawiązał znajomość z Franciszką Posidówną, w której zakochał się i postanowił się z nią ożenić. Związkowi temu jednak sprzeciwiali się kuzyni jej Karol Schmiedt z żoną, oraz Stefan Siemionek, który chciał, by Posidówna wyszła za męża za brata jego Dmytra. Gdy dnia 27 maja Dmytro Siemionek zaprosił ją na przechadzkę, Posidówna odmówiła mu, a Stefan Siemionek dowiedziawszy się o tem, napadł na nią i pobił ją. Fakt ten spowodował, że Chirowski, któremu za wiele było już mieszania się do jego spraw przez Siemionków, postanowił z nimi ostatecznie rozmówić się.

Tak się złożyło, że następnego dnia siostra Posidówny, Magdałena przechodziła sama pl. Cłowym. Tam zaczął ją jakiś podchmielony osobnik, a Posidówna znalazłszy się w opresji poprosiła dwóch napotkanych mężczyzn, którymi byli robotnicy Wasyl Czajka i Michał Cymbala, by wzięli ją w obronę i zechcieli jej kawałek towarzyszyć do domu. W tym momencie właśnie zjawili się na pl. Cłowym Chirowski, który szedł w towarzystwie Józefa Moricówny. Ujrzawszy siostrę swą narzeczonej

w towarzystwie jakichś dwóch mężczyzn (z powodu ciemności od razu ich nie poznał), sądził, że są to właśnie bracia Siemionkowie. W przekonaniu tem utwierdziła go jego towarzysza, wobec czego Chirowski uznał za stosowne moment ten wykorzystać dla załatwienia swoich porachunków. Przyskoczył więc do obu mężczyzn, którzy niczego się nie spodziewali i dobywszy noża zadał nim kilka cięć w głowę Wasylowi Czajce, oraz dwa cięcia Cymbale, który począł uciekać. Rany Czajki okazały się bardzo gro-

źne i po przewiezieniu go do szpitala następnego dnia zmarł.

Chirowskiego aresztowano, a w dochodzeniach policyjnych zeznał on, że napadu dokonał w przeświadczeniu, że ma do czynienia z braćmi Siemionkami. Wczoraj słał on przed Senatem V. pod przewodnictwem radcy Makucha i po przeprowadzonej rozprawie zapadł wyrok, zasądający go na dwa lata ciężkiego więzienia. Zasądzony zastrzegł sobie trzy dni do namysłu.

Obronę jego wnosili adw. dr. Weinsaft.

Groźna banda zbójcka grasuje w Karpatach.

PRZEBIERA SIĘ W STROJE KOBIECE I NAPADA NA WIOSKI. — OBŁAWA URZĄDZONA PRZEZ POLICJĘ NIE DAŁA REZULTATU.

(Od naszego korespondenta).

Kołomyja, we wrześniu.

Mieszkańcy okolicznych wiosek Utop ad Peczenyżyn, znajdują się pod ciągłym terorem grasującej bandy zbójców. Trwoga między nimi panuje tak wielka, że niektórzy gospodarze przynoszą droższe rzeczy do lasu i tam je ukopują.

Ostatni napad urządzony przez tę bandę powiększył jeszcze bardziej potęgę wśród tamtejszych gospodarzy.

Na pastuchów, pasących stado owiec, napadło 15 bandytów, stierozowali ich rewolwerami, poczem ciężko pobili. Zagarnęli następnie stado owiec, liczące 100 sztuk i pognali je w góry. Właściciel owiec dowiedziawszy się

o napadzie, wybrał się w ślad za bandytami. Po całonocnym poszukiwaniu, ujrzał nad ranem przy spocielacem ognisku dwie owcze głowy, oraz moc kości. Idąc już teraz widocznymi śladami, w dwie godziny później spostrzegł kilkanaście siedzących kobiet, obok których pasły się owce.

Na widok obcego człowieka rzekome kobiety zerwały się z miejsc, poczem wyciągnęły rewolwery i zaczęły strzelać. Gospodarz widząc, że to nie przelewki, wziął nogi za pas i tylko dzięki cudowi ocalał swoje życie.

Zaalarmowana policja, urządziła obławę, która jednakowoż nie przyniosła wyniku.

Maszynista zapobiegł katastrofie kolej.

CZYŻBY NOWY AKT SABOTAŻU?

(Od naszego korespondenta).

Kołomyja, we wrześniu.

Pociąg osobowy, zdążający z Kołomyji w kierunku Śniatyna, byłby uległ strasznej katastrofie, gdyby nie przytomność umysłu maszynisty, który w ostatnim momencie pociąg zatrzymał przed wałem kamieni, ułożonym na torze.

Rozpęd pociągu był tak wielki, że pomimo wstrzymywania go, maszyna najechała na przeszkodę i skutkiem pęknięcia koła, nastąpił wstrząs wagonów.

Wśród publiczności zapanowała panika. Jedna z pań, której walizka spadła na głowę, zemdlą.

Policja czyni za sprawcami energiczne poszukiwania.

Nadmienić należy, że podobne wypadki zdarzały się w tem samym miejscu, rok temu, jako dzieło rak sabotażystów ukraińskiego gimnazjum w Kołomyji.

Awantura nocna na ul. Żółkiewskiej.

Lwów, 27 września.

(—) Ubiegłej nocy ul. Żółkiewska była widowiskiem olbrzymiej awantury, wywołanej przez znanych apaszów braci Podgórskich, oraz Pawła Seidla i Stanisława Niedzwiedzkiego. Gdy wskutek olbrzymich krzyków i nawoływania zjawił się posterunkowy Szecepański i wezwał do uspokojenia się — wówczas Józef Podgórski uderzył go laską po głowie i począł uciekać. Za uciekającym posterunkowy Szczepański puścił się w pogoń i strzelił z rewolweru, lecz chybił, natomiast zdołał uciekającego przytrzymać. Ranny, którzy w bóje odnieśli rozmaite uszkodzenia, zajęło się Pogotowie ratunkowe.

Likwidacja szajki szpiegowskiej,

której terenem działania była okolica Podwołoczysk.

Lwów, 27 września.

(—) Przed kilku dniami władze bezpieczeństwa zlikwidowały szajkę szpiegowską, która działała w pobliżu Podwołoczysk. Szajka ta składała się z 28 osób, którą kierował Józef Zarycki z Krasnego, zaś kontakt z nim bezpośrednio utrzymywał i dawał mu instrukcje oficer wywiadu sowieckiego Zieliński, b. oficer austr., następnie sztabu armji ukraińskiej. Szajka ta wykazała bardzo żywą działalność w czasie ostatnich manewrów w Wschodniej Małopolsce. Aresztowanych odstawiono do więzienia w Czortkowie.

limami paradował na ul. Żółkiewskiej i został przypadkiem przytrzymany przez posterunkowego, któremu nie udało się wyllumaczyć z pochodzenia tych kilimów. Wobec tego został odstawiony do komisariatu, gdzie właśnie Siemianowska zrobiła doniesienie o tej kradzieży.

Neckera i Hellera aresztowano znacznie później i udowodniono im kradzieżę na szkodę Herscha Friedmana, któremu skradziono dwa kupony na ubrania, na szkodę Abrahama Enisa, gdzie skradli skórki, oraz kradzież u kuśnierza Nachtrechtera.

Feuerman i Heller usiłowali na rozprawie wczorajszej wykazać swoje alibi, jednak nie udało im się. Po zamknięciu rozprawy ogłoszono wyrok, skazujący Feuermana na dwa miesiące, Neckera na 6 miesięcy i Hellera na 4 miesięcy. Wszystkim karę sędzia zawiesił. Oskarżonych bronili adw. dr. Roller, dr. Szymon Weiss i dr. Dawid Luft.

Nadużycia poborowe w Sanoku.

Lwów, 27 września

(—) W ostatnich dniach znowu doszło do wiadomości władz wojskowych, że tym razem na terenie Sanoka dzieją się nowe nadużycia poborowe. Żandarmerja wojskowa z Przemyśla pod kierownictwem pułk. Bacza, przy współudziale funkcjonariuszy z wydziału śledczego we Lwowie, przeprowadziła dochodzenia, które istotnie potwierdziły te smutne wiadomości. Okazało się, że w Sanoku lekarz wojskowy kap. dr. Różalski wraz z fizykiem pow. drem Doroszem dopuszczali się systematycznych nadużyć przy poborach. Od poborowego, którego zwalniano bezprawnie pobierano opłaty sięgające kwoty 200 dolarów. Obu obwinionych lekarzy aresztowano oraz siedmiu osób, wśród których znajdują się pośrednicy i poborowi. Na miejsce zjechała komisja, złożona z sędziego śledczego sądu wojskowego oraz delegatów DOK.

Napad rabunkowy.

Lwów, 27 września

(—) Przed kilku dniami wieczorem trzech uzbrojonych osobników napadło na idących przez gminę Hubicze (pow. Dobromil) Stanisława Toczka b. Mikołaja Dyca, którym przemocą zabrali znaczną gotówkę i latarkę elektryczną. Sprawców tego napadu, a to Dmytra Hawrylaka, Iwana Krawczyżyna i Michała Tymka aresztowano

NADESŁANE.

Dr. Wł. PODSOŃSKI

powrócił i ordynuje jak zwykle ul. św. Zofji 1. 10.

Telef. 28-40.

Zmiany w Rozkładzie Jazdy OD 1. X 1928 r. URZĘDOWY

ROZKŁAD JAZDY okres z mowy 1928-9 r.

już wyszedł z druku. Do nabycia we wszystkich księgarniach i księgarniach kolejowych Tow. „RUCH“.

Śliską drogę przygód złodziejskich

obrali sobie trzej wykolejeńcy lwowscy.

SĘDZIA CHCĄC ICH RATOWAĆ PRZED OSTATECZNYM UPADKIEM, ZAWIESIŁ IM KARĘ.

Lwów, 27 września.

(—) Szajka niebezpiecznych złodziei sklepowych, t. zw. „szopenfeldziarzy“ odpowiadała wczoraj przed sędzią Lyczkowskim. Na ławie oskarżonych zasiadli Mozes Springer false Feuerman, Albert Moritz recte Necker i Henryk Heller, wszyscy trzej wykolejeńcy życiowi, młodzieńcy, z których każdy ukończył kilka klas gimnazjalnych, a nie chcąc uczeiwie pracować puścili się na niepewne losy zawodu

złodziejskiego.

Młodzieńcy ci działali prawie zawsze wspólnie, dokonując śmiałych kradzieży. I tak dnia 27. sierpnia br. Feuerman wraz z towarzyszymi skradł w sklepie kilimów Izabeli Siemianowskiej przy pl. Bernardyńskim dwa kilimy i począł uciekać w stronę ul. Fredry. Siemianowska puściła się za nimi w pogoń, nie zdołała ich jednak schwytać. Tego samego dnia popołudniu Feuerman ze skradzionymi ki-

Uczczenie pędz. es. eciclegia dz. alancs znakom t go poety i publicvsty.

JUBILEUSZ STANISŁAWA ROSSOWSKIEGO WINIEN SIĘ STAĆ WIELKIEM
ŚWIĘTEM LWOWA I CAŁEJ POLSKI.

Lwów, 27. września.

(jp.) Jeden z najszczerzych, najbar-
dziej kryształicznych poetów współcze-
snych, publicysta wysokiej miary, **Stani-
sław Rossowski** w roku bieżącym obcho-
dzi **złote gody** swej literackiej i dzienni-
karskiej działalności. A ponieważ ten
znamienny człowiek jest nadto chlubą
naszego miasta, bo tu **w Lwowie spędził**
cały swój pracowity żywot i Lwów był
terenem jego półwiekowej pracy, przeto
naszemu miastu z natury rzeczy przypa-
da w udziale **godne uczczenie tego piękn-**
ego jubileusza.

Z inicyatywą w tym kierunku wystą-
piło Towarzystwo dziennikarzy polskich
do założycieli którego należy także Sta-
nisław Rossowski.

Do pięknej tej akcji przyłączył się
Syndykat dziennikarzy polskich, Związek
zawodowy literatów polskich, jakoteż sto-
warzyszenia kulturalne i organizacje spo-
łeczne naszego miasta.

Na pierwszym posiedzeniu Komitetu,
które się odbyło wczoraj w sali klubowej
Kasyna i Koła lit. art. byli zgromadzeni
liczni przedstawiciele, wyżej wymienio-
nych organizacji, jakoteż społeczeństwa
lwowskiego; podkreślić też należy żywy
udział wojskowości, którą na posiedzeniu
reprezentował kom. O. K. VI. generał
Popowicz, pułk. **Gigel**, maj. **Klink** i in.

Zebrań zagał prez. Tow. dzien. red.
Laskownicki, następnie w dyskusji brali
dział. prez. Syndykatu dzien. **Fryling**,
wicepr. Tow. dzien. **Rolle**, red. **Cepnik**,
maj. **Klink** i in.

Do prezydium Komitetu powołano
prez. **Laskownickiego** jako przewodniczą-
cego, na wiceprezesów prez. Syndykatu
dziennikarzy **Frylinga**, prez. Związku
literatów prof. **Kozickiego**, prez. Kasyna
i Koła lit. art. dr. **Hojnackiego** i gen. **Po-
powicza**, na sekretarza red. **Cepnika**, na
skarbnika dra **Poratyńskiego**.

Ustalono nadto w ogólnych zarysach
program obchodu. W Teatrze miejskim
zostanie odegrana **jedna z najcenniej-
szych sztuk Stanisława Rossowskiego** pt.
„**Nawojka**“, która za dyrekcji Pawlikow-
skiego grana była we Lwowie z olbrzy-
miem powodzeniem i utrzymywała się
długo na repertuarze. Komitet projektuje
nadto **wydanie broszury o działalności**
literackiej i publicystycznej Stan. Rossow-
skiego, oraz wydanie **nutologii jego poe-
zyj**, a **nadto wręczenie pocie darn na-
rodowego**, na który złoży się całe spo-
łeczeństwo, oraz **zebranie towarzyskie** w
dniu jubileusza, którego termin nie zo-
stał jeszcze definitywnie ustalony.

Spodziewać się należy, że żywy udział
społeczeństwa w uczczeniu jubilata po-
zwoli na **złożenie Stanisławowi Rossow-**
skiemu takiego hołdu na jakiej zasługnie
przez wzbogacenie naszej literatury dzieł-
ami o znakomitej wartości, przez wy-
trwałą i owocną pracę publicystyczną i
tę królewską hojność, z jaką w wszyst-
kich podniosłych momentach naszego ży-
cia narodowego i społecznego rzucał nam
dań swego wielkiego talentu.

Sprawa szynkarzy lwowskich przed forum warszawskim.

TRZY MIESIĄCE POKUTY POPRZEDZI AKT ŁASKI

Lwów, 27. września.

(D.) Sprawa kilkudziesięciu szyn-
karzy lwowskich, którym Izba skarbo-
wa odebrała prawo **detalicznej sprze-
daży napojów spirytusowych za niedo-
zwoloną sprzedaż papierosów dome-
wych** i nakazała zlikwidowanie tych
interesów do 6 miesięcy, przybrała **ła-
godniejszy charakter**. Wskutek rekur-

sów interesowanych i interwencji spe-
cjalnie w tym celu wysłanej do War-
szawy deputacji, Ministerstwo skarbu
okazało się skłonny — po nałożeniu
odpowiednich grzywien za sprzedaż
papierosów — **cofnąć zakaz sprzedaży**
spirytualjów, jeżeli przez **przebieg**
**trzech miesięcy nie będzie sprawdzo-
nego wypadku sprzedaży w lokalach**

FEJLETON „GAZ. POR.“ z . . .

MARION GILBERT.

Smaływ ty królik.

Wypadek ten się zdarzył z winy Pro-
spera, młodego służącego pana Mederic'a
Lechalupe, burmistrza miasteczka Mon-
terille, który to Prosper zaniedbał przy-
mknąć drzwiczki u karocy, czekającej
przed urzędem gminnym. Wszyscy się na
to zgodzali jednomyślnie: dwudziestu
świadków wypadku i sam Prosper we
własnej osobie. Tylko gospośnia stała w
bezzadnym osłupieniu nad rozbitą taflą
szyby, powtarzając nieustannie:

— Czy to ja właściwie zrobiłam? Ale
w jaki sposób mój wózek uczynił coś po-
dobnego?

Na chwilę przed tym nieszczęśliwym
wypadkiem, włościanka zjeżdżała Główną
ulicą na swej furce, której dyszel
zawadził o wspomniane drzwiczki i roz-
trzaskał w tysiączne bryzgi piękną szybę
lustrzaną błękitnej karocy, tak dobrze
znanej w mieście i w okolicy. Zaczna ko-
biecina, potężna w swej spódnicy faldo-
wanej i w swym czarnym kaflanie, miała
pod wdowim czepcem wyraz tak przera-
żony, że Prosper uważał za stosowne roz-
gonywać się na dobre co właściwie zważy-
wszy, zdawało się zmniejszać jego wną.

— Tak, to wy, matko, Boquet! matko
Boquet z Colmoulin! Popatrzcie mi no na
te kobiety, co to nawet powozić nie u-

mieją! Zostaje się na swej zagrodzie,
wysła się pacholka. Nie, popatrzcie mi
no tylko na to!

Zaś matka Boquet, wysoko osadzona
na swym wozie, niby na jakiejś mówni-
cy, między kłatką, pełną skrzydeł i pie-
na, a dwoma koszami z masłem i jajami,
cug'e w dłoń, a czepiec na bakier, roz-
poczęła na nowo żalną litanję:

— Ale jak to się przecież stało? Jak
mógł mój dyszel uczynić taką szkodę?

Ktoś wreszcie pobiegł sprowadzić pa-
na Lechalupe, już zajętego w swoim ga-
biniecie załatwianiem kilku spraw bieżą-
cych. Burmistrz zszedł ze schodów i sta-
nął wśród gawiedzi rosły, baczysty, sil-
ny, piękny i godny, taki właśnie, jakim
być powinien zwierzchnik municypalny
małego miasta w rozległej dolinie rzeki
Canche, wyposażony sam przez się w „aż
tyle“ akrów ziemi i piękną posiadłość,
prawie wielkopańską.

Był to jeden z tych Normanów, nie
różniący się zgoła od Wikingów, swych
przodków, na zasadzie jednego z owych
nawrotów rasy, jakie zdarzają się niekie-
dy. Pod osłuchłością pozorną tuił serce
szlachetne, co wreszcie dla wszystkich
przestało być tajemnicą. Cechowała go o-
wa wytworność północna, mająca źródło
swe w żreniach bardzo niebieskich, nie-
co zmrożonych, w wroście wyniosłym,
barach olbrzymia, stworzonych, by osa-
dzić zbłąkanego na lodowcu niedźwie-
dzia. Mawiano o nim: „Pan Lechalupe
nie lubi zadawać tonu“. Odzywał się
rzadko i tylko świadom rzeczy. Teraz,
gdy podszedł do karocy z tą dobroduszną

publicznych papierosów domowych.

Pokuta będzie z pewnością dotrzy-
mana, gdyż sprzedaż ta, z której zre-
ształy ciągnęły zyski przeważnie kelne-
rzy, wobec kosztów rekursu, interwen-
cji, no i strachu, nie jest obecnie po-

płatnym interesem.

Nad ścisłością pokuty czuwają pil-
nie kontrole skarbowe, a kto zostanie
przyłapany, dla tego niebędzie już mi-
łosiędzia.

Obok stawu leż ty żółtki kobiety.

SAMOBÓJSTWO NIEULECZALNIE CHOREJ.

Lwów, 27. września

Wczoraj rano wychowawców
Internatu Redemptystów w Zboiskach
przechodząc obok miejscowego stawku,
zauważyli na brzegu **zwłokę jakiejś**
kobiety, wyrzuconą na brzeg przez wo-
dę. Pośpieszono jej z pomocą sądząc,
że uda się ją sprowadzić do życia,
lecz wszelkie wysiłki okazały się bez-
skuteczne. Obok zwłokę leżała
fiaska ze spirytusu denaturowanego
oraz paruzek.

Przeprowadzone dochodzenia poli-
cyjne wykazały, że **denatką jest 26-let-**
nia Janina Lepitz, zamieszkała przy
ul. Padlewskiego w Zamarstynowie,
która od dłuższego już czasu **chorowa-
ła na padaczkę i dwa razy usiłowała**
popelnić samobójstwo, czemu jednak
przeszkodzone. Tym razem jednak po-
stanowiła ona to uczynić nieodwołal-
nie i w tym celu najpierw zatrula się
denaturą, a następnie skoczyła do
wody.

pową, której zauważył swój wybor-
na Stróża Prawa, wszyscy usunęli mu się
z drogi.

— Co tu właściwie zaszło? — za-
pytał.

Dziesięć głosów ozało się jednocze-
śnie, zgodnym chórem, w którym Pro-
sper miał partję tenora, a matka Boquet
— sopranu.

Włościanka, wzrosła na ośmiu wie-
kach poddaństwa swych przodków i
przeświadczona niezłicie, że sprawiedli-
wość ma ten, który ją opłaca, zwracając
się do burmistrza, wołała całkiem śmiało:

— Przyniosę panu królika, niech się
pan nie boi, panie Lechalupe, pięknego
królika, utuczonego na mleku i chlebie!

Ale oko pańskie już ustaliło rozmiar
winy, już dojrzało prawdę, poprzez gma-
towanie oskarżeń Prospera i usprawie-
dliwiań się gospośni, zaczęła pan Lecha-
lupe wymierzył sprawiedliwość:

— Wiecznie roztrągniony Prosperze
— zwrócił się surowo do młodego służ-
ącego. — Już ja wiem, jak to się stało,
moja kobiecino. Jedźcie sobie z Bogiem
w dalszą drogę. Szklarz naprawi szkodę.

Co powiedziałwszy wrócił znów do ra-
tusza, jak Salomon we własnej osobie,
przestępujący próg pałacu swego, po da-
niu świadectwa prawdzie.

Dokładnie w dwa tygodnie po zajęciu
wyżej opisanem furku matki Boquet za-
teżymała się przed urzędem gmin., tym
razem już nie wyrządzając szkody. Wło-
ścianka zsiadła z niej mozolnie, poczem,
z trudem ściągnęła czarny koszyk z po-

krywą i ciężko wkroczyła do przed-
sionka.

Zwróciła się do odźwiernego:

— Czy zastałam pana Mederic'a?

— A czego to właściwie chcecie od
pana burmistrza? — zapytał dygnitarz
klamki, z całą pychą ostatniego szczebla.

— A no, przynoszę mu królika, któ-
rego mu przecież obiecałam, królika tu-
czonego na mleku i chlebie. Popatrz-
cie!..

Uniosła zlekka pokrywę i odźwierny,
jego żona, która nadbiegła i ich mały
chłopczyk ujrzeni pięknego królika, o za-
jętych barwach, wypełniającego cały
koszyk swymi kulistymi kształtami.

Na tle tego królika, wywiązał się gło-
śny spór, zażarty i nieustępliwy.

— Cóż to sobie właściwie myślicie, że
on pocnie z tym waszym królikiem?

— A no, niech go przecież schrupiel
Jest smaczny, jest tuczony na mleku i
chlebie.

Wreszcie wytrwałość uporawszy się,
jak to zwykle bywa, ze wszystkimi
przeszkodami administracyjnymi, matką
Boquet wkroczyła zwycięsko na szerokie
schody.

Na górze zdobyła sobie nowe i wybitne
powodzenie. Po wynajdywaniu wciąż in-
nych trudności, woźny i chłopiec biuro,
wy zgodzili się wreszcie portraktować.

— Królik dla pana Lechalupe?

— I jaki jeszcze: samiec! Tuczony na
mleku i chlebie.

Mimo wszystko dano jej do zrozumie-
nia, że burmistrz dnia tego nie zjawi się
przed godziną jedenastą. Była zaledwie

Nasze wywiad

Pięć minut rozmowy z paną Elną Gistedt.

Dialog niesceniczny w 2 odsłonach.

OSOBY:

Pani Gistedt (osoba pełna uroku i cudzoziemskim akcencie).

Pan Fipcio (reżyser operetki, jeszcze wcale, wcale...)

Ja (osoba czarna i wścibska).
(Tłum aktorów, chór i balet).

ODSLONA I.

(Czytelnia Z. A. S. P. w teatrze wielkim. Aktorzy czytają gazety, grają w domino — lekki gwar — Pan Fipcio pali papierosa — wchodzi osoba czarna i wścibska i zbliża się do Pana Fipcia).

Ja: Najmilszy panie Fipeczku, mam polecenie zrobić wywiad z panią Gistedt — jak to uczynić?

Pan Fipcio: To bardzo proste — niech pani przyjdzie na scenę, na próbę z Adieu Mimi. W przerwie przedstawię panią i sprawa załatwiona.

(Dalej szepcą coś po cichu — dokoła śmiechy — kurtyna zwolna zapada).

ODSLONA II.

(Scena — z boku stoi czarna osoba — ręką przyciska serce, widać po niej, że ma tremę, bo to jej pierwszy wywiad. Właśnie kończą akt 2-g: Muzyka gra — na środku sceny tańczy pani Gistedt. — Jest to Szwedka, osoba młoda, wysmukła, bardzo zgrabna — zupełnie nie malowana — ma jasne oczy i piękny uśmiech — w każdym ruchu przebija świetna artystka. — Taniec się kończy, muzyka milknie — aktorzy, chór, balet rozsypują się po scenie, gwarząc i zającując drugie śniadanie. Pan Fipcio bierze czarną osobę pod rękę i zbliża się do Pani Gistedt).

Pan Fipcio: Pani pozwoli sobie przedstawić — nasza koleżanka z dramatu, świeżo upieczona fejetonistka „Gazety Porannej“, pragnie panią prosić o małe wywiadzik.

Pani Gistedt: Proszę bardzo — siadźmy sobie w kąciaku i pogadamy.

(Siadają — Pan Fipcio dyskretnie się wycofuje).

Ja: Przykro mi, że fatyguję panią w czasie próby — musi pani być

zmęczona, a tu ja nie daję wypocząć pani.

Pani Gistedt (szybko, pełną wdzięku, choć kiepską polszczyzną) O! nyc ne szkodzi! Istotnie ja jest zmęczona, ale mnie jest miło sze pani przyszła — ja bardzo lubię „Gazeta Poranna“.

Ja: Oczywiście muszę zacząć od stereotypowego pytania jak się pani Lwów podoba i jak się pani w nim czuje?

Pani Gistedt: Jak mi się podoba? So to podoba! Ja się kocham we Lwowie — a ciuje? ja się nie ciuje — ja pływam jak rybka w zimnej wodzie! To jest takie kochane miasto — jak jego nie lubię — i teatr taki śliczny i publiczność sympatyczna — ja muszę was tu wszystkich kochać, bo wy mnie też kochacie — ja to wiem.

Ja: A jak się pani gra na naszej scenie — jak się spisują partnerzy i cały zespół?

Pani Gistedt: Och pani! Ja tu

dopiero widzieć prawdziwa praca. — W Warszawie tak nie pracują ani w połowa. A zespół — to takie kochane ludzie sze tylko smarować na chleb zamiast masła — A zdolne! Wie pani, taki pan Sowiński — ja mu pokazać ewolucja taneczna jedną nogą, a on już prędko umieć na obie nogi.

Ja: Bardzo się cieszę, że pani jest zadowolona — chciałabym bardzo wiedzieć, czy dawno pani jest na scenie, jakie operetki pani najwięcej lubi, czy była pani u nas na jakim przedstawieniu, czy pali pani papierosy, gdzie pani stąd jedzie, jaką pani nosi bieliznę?

(To zajmie panie i zafrapuje panów).

Pani Gistedt: (Wybuch śmiechem) Alesz pani! Pani mnie zasympać pytaniami! — No, spróbuję odpowiedzieć — stąd wracam na krótko do Warszawy, a potem jadę na wyposzynek na Sycylję — na scenie to ja jest dawno z 15 lat, a tak

kocham teatr, sze ja żyć bym nie mogła bez scena. — Moje kochane operetki, to tylko stare — te nowe operetki to nyc ne jest — a niech pani weźmie taki Straus — to jest coś, to jest życie! — A te walce! — Mój taniec to tylko walc — ja wogóle jest kobieta nie „modern“ — ja nie palić papierosy, lubię życie domowe, ciche — i bardzo kochać poważny dramat — Ibsena to ja umieć na pamięć — ja nawet chciałam koniecznie wstąpić do dramatu ale się jakoś nie złożyło. — Wybieram się do was na Lujdjon, bo ja bardzo kocham Krasinski i cała polska literatura i wogóle cała moja przybrana ojczyzna.

A co do bielizna, to jedwabna, tylko jedwabna — to tak miło sze tuli do ciała!

(Nagle zadzwieczyły dzwonki — zjawia się Pan Fipcio i daje znak na zaczęcie trzeciego aktu — panie się żegnają — czarna osoba odchodzi).

Pani Gistedt (wola za nią): Niech się pani kłania odemnie „Gazeta Poranna“ i moja kochana lwowska publiczność!

Ja: Z przyjemnością! A proszę o nas nie zapominać! Żegnam!

(Wychodzi — muzyka zaczyna grać — aktorzy się schodzą — kurtyna zapada).

Irena Ładosiówna.

Lwów, 26 września 1928.

Nesamowita wizja dantejskiego piekła...

OPOWIADANIE NAOCZNEGO ŚWIADKA O POŻARZE TEATRU „NOVEDADES“ W MADRYCIE. — „TRZY SIÓSTRY Z WALENCJI“ — BARWNY WIDOK. — BALETOWA SCENA PASTERSKA. — NOWY EFEKT TEATRALNY. — GORE, GORE! — SZCZĘŚLIWA UCIECZKA. — PRZED PŁONĄCYM TEATREM. —

(Korespondencja własna „Gazety Porannej“).

Madryt, we wrześniu.

P. Józef Mierzejski, którego listy z podróży pojawiały się kilkakrotnie na szpaltach „Gazety Porannej“ i zyskiwały zawsze barwnością i bezpośredniością uznanie naszych Czytelników, nadesłał nam obecnie naoczny obraz pożaru teatru „Novedades“ w Madrycie, podając szczegóły niezmiernie pla-

styczne i zajmujące. — Red. Trudno naprawdę utrzymać się w spokojnym i epickim tonie sprawozdawczym, gdy nerwy jeszcze drżą, a pamięć snuje potworne, iście dantejskie obrazy, których żadna refleksja usunąć nie może. Przypadek tylko, a raczej zabrane okoliczności sprawiły, iż zamierzając już opuścić Hiszpanię, pozostałem jednak jeszcze na czas jakiś w Madrycie i byłem

naocznym świadkiem pożaru teatru „Novedades“.

O odjeździe myślałem już oddawna. Aura tamtejsza bowiem wcale obecnie niepojętna. Ktoby myślał, że uciekając przed polską jesienią, znajdzie tutaj bar lata, zawiódłby się srogo. Po upalnej Wenecji i Genui, a iście piekielnym żarem dyszącej Riwjerze, zanurza się w chłodzie Barcelony, a nawet marzeń nocami w Madrycie. Z powodu częstych deszczów bez zarzutki chodzić tutaj, zwłaszcza wieczorami, iście sposób.

Mimo to jednak przeciągnąłem swój pobyt na czas krótki jeszcze. Krytycznego wtorku, w którym na Madryt spadła owa straszliwa katastrofa pożaru, postanowiłem właśnie udać się do teatru „Novedades“ na

przedstawienie wodewilu

p. t. „Trzy siostry z Walencji“.

Teatr „Novedades“, mieszczący się na wschodniej peryferji miasta, w pobliżu starożytnej Puerta de Toledo, nie należy bynajmniej do największych w Madrycie. Czołowe miejsce zajmuje Opera królewska, oraz „Teatro espanol“, odpowiadający paryskiej „Komedji Francuskiej“, a stojący pod znakiem repertuaru klasycznego. Kto jednak pragnie

zasmakować w kolorycie lokalnym i zetknąć się bezpośrednio

z ognistym temperamentem hiszpańskim,

podaje do ponowniejszych teatrów, gdzie grywa się lekkie wodewile, krwawe melodramaty i zabawne, choć dla cudzoziemca trudne do zrozumienia farsy

Do teatru „Novedades“ podążyłem po raz pierwszy. Jest to wcale okazały budynek drewniany, o dość pretensjonalnej fasadzie — mogący pomieścić znaczną rzeszę publiczności. Miałem miejsce w loży pierwszego piętra, gdzie zastałem w towarzystwie rodziny francuskiej, z którą zawarłem znajomość w Madrycie. Był to p. Marshall, właściciel magazynu konfekcji damskiej wraz z żoną. — Amfiteatr przedstawiał

nader barwny widok.

Zgromadziła się tutaj bowiem publiczność średnio zamożna, nie brakło zatem oryginalnych typów małomieszkańskich. Kobiety madryckie, nawet ze sfer mieszczańskich, zarzucały już niemal zupełnie dawny sposób uczesania. Strój ich jednak mimo zakroju europejskiego, odznacza się południową barwnością i mnóstwem świecideł. Mężczyźni mają wygląd prawie zachodni; od czasu do czasu zwraca uwagę jakiś olbrzymi, srebrny łańcuszek do zegarka, czy też potworne, masywne pierścienie, pokrywające leżące brązowe palce.

Przedstawienie rozpoczęło się z półgodzinnym opóźnieniem. „Trzy siostry z Walencji“ wprawiały tubylną ludność w szaloną wesołość, przejawiającą się z bezpośredniością, o jakiej my,

dziesiąta. Ale kobiecina rozsiadła się z tym niewyczerpanym zasobem cierpliwości, który zależność od pół roku wyrabia w wieśniakach.

Czas upływał. Ludzie przybywali, którzy przyglądali się kumoszce ze zdziwieniem i którym ona, bez zmęczenia, nieodmiennie wciąż tę samą historję powtarzała. Dla sekretarza — i on bowiem przyszedł posłuchać — sięgnęła aż do rdzenia sprawy.

— Stłukłam mu szybę w jego pięknej karocy. Wcale nie umiem powiedzieć, czemu się to stało. Rozpacz mnie ogarnęła! Ale to dobry człowiek, ani trochę się na mnie nie gniewał. Przynoszę mu królika tuczonego...

Orszak ślubny właśnie przechodził. Oblubienica zapragnęła spojrzeć na królika, družba przystroił go kwieciami pomarańczowem. I oczywiście, w tej to właśnie chwili zjawił się burmistrz, w wielkim pośpiechu, ponieważ przybywał z opóźnieniem.

Włóścianka dostrzegła go, zanim był zauważony przez innych i z koszykiem u ramienia, potoczyła się w tę stronę.

— Panie Lechalupe, to ja, wdowa Boquet, Colmoulin; pan mnie sobie chyba przypomina? To ja, ta sama, która stłukłam pańską szybę, zupełnie niechcący, ma się rozumieć. Przynoszę panu królika, którego mu przybiecałam.

Całą swą wyniosłą postacią, całym swym chłodem, całą swą wyższością z potrójnego tytułu mężczyzny, dziedzica i zwierznika, burmistrz przytłaczał całą kobiecinę. Ale ona, nie dostrzegając

nic, poza wagą swego posłannictwa, ciągnęła dalej śmieszna, rozgorączkowana, zapalczywa, nakazująca jednak szacunek, jak wszyscy, obstający przy swej sprawie.

— Tuczylam go na mleku i chlebie. Jest smaczny. Niech pan nie grymasi! To smaciec. Trudno o coś bardziej kruszego.

Co mówiąc, gospośnia chwyciła zwierzaka za uszy i wywijala nim młynca, tuż przed magistrackim łonem. Wówczas oblubieniec, oblubienica, druchny, družbowie, a za nimi wszyscy weselnicy, poczęli się śmiać, śmiać, śmiać... niepomaganie. Śmiał się także sekretarz, śmiał się kancelista, śmiał się woźny i chłopiec biurowy, śmiał się również odwiejny i jego połowica, zaśmiał się nawet ich berbec ubabrany.

Był to vox-populi wcielony, vox-populi rozpetany i przed którym trzeba było schylić czoła.

Widząc to pan burmistrz pojął, że nie może iść przeciw prądowi i że stawką będzie jego popularność, jeżeli nie dotryma kroku ogólnemu nastrojowi, wobec czego każdy mógł ujrzeć, ujrzeć na własne oczy pana Mederic'a Lechalupe, poprawnego i chłodnego, jak zawsze, i tak etykietalnego, jak przy doręczaniu nagród, przyjmującego z rąk włóścianki, niby w uroczystym ceremoniale jakiegoś obrządku nowego, rudego królika, który szamotał się rozpaczliwie.

Tłum. F. M.

Słowianie nie mamy nawet wyobrażenia.

Ale już niebawem nad tym rozważonym tłumem miało zawisnąć straszliwa zmora śmierci.

Było to w połowie aktu drugiego. Na scenie zapanały ciemności. Zgrabne baletnice pisały w szarym półmroku, trzymając wysoko laski pasterskie, oplecione kwiatami, a ozdobione u góry kolorowymi lampkami elektrycznymi. Patrzyłem uważnie na balet, przedstawiający groteskową scenę ludową. Nagle lampki zgasły, a niemal równocześnie, bo zaledwie w kilka sekund potem, w tyle ścian zaczął szerzyć się jakiś

purpurowy płomień.

Zrazu wydawało mi się, że to jakiś nowy efekt teatralny. Na galerji jednak rozległy się okrzyki: **Gore, gore!** I rzeczywiście purpurowy płomień rósł coraz bardziej.

Nie zastanawiając się długo, zawezwałem swoich sąsiadów w loży do wyjścia. Korytarz i schody były już przepełnione, moment jednak właściwej paniki był jeszcze przed nami. To też szczęśliwie wydostaliśmy się poza obręb teatru.

Rzecz zdumiewająca — w jak szybkim tempie pożar się szerzył. Pozostaliśmy przed teatrem, czekając ze zrozumiałą ciekawością rozwoju wypadków. W kwadrans później cały drewniany budynek zamienił się w płonąca żagiew. Gmach płonął żrzącym jako suchy chrust. Publiczność wylewała się wciąż szeroką rzeką. — **Straszliwe okrzyki, przerażone twarze, oczy świecące obłokami, słowem jakaś wizja z dantejskiego piekła.**

Mozna sobie wyobrazić, co się działo wewnątrz. Na szczęście les oszczędził nam tego widoku. Widać jednak, że schody musiały być przepełnione, bo w oknach fasad pojawiały się liczne postaci osób, szukających tedy wyjścia. Nawet na dachu zaczęły się jakies ruchliwe sylwetki.

W pewnym momencie rozległ się gwałtowny trzask, a raczej huk. Jak się później dowiedzieliśmy, runęły schody pod naporem tłumu.

Niebawem zjawia się straż pożarna. Potężne strugi wody poczęły oblewać gmach — napróżno. Pożar szalał i począł przenosić się na pobliskie domy, gesto w tem miejscu skupione.

Musieliśmy odejść.

Nazajutrz rano poszedłem na miejsce katastrofy. Potężny gmach spłonął niemal do szczytu. Dach zawalał się. Sterczały tylko

opalone resztki pierwszego piętra.

Wokoło miejsca grozy liczny tłum gapiów. Kordon policyjny nie dopuszcza bliżej. Straż pożarna i wojsko pracuje nad rozgartywaniem gruzów. Mało jednak widać żywych. Są to przeważnie zwęglone zwłoki. W pewnym miejscu widnieje stos rozmaitych przedmiotów: torebek, portfeli, zegarków itp.

Widok przejmujący. Z pism porannych dowiaduje się, że liczba ofiar wynosi **80 trupów, a 130 ciężko rannych.** Całe miasto pozostaje pod brzemieniem tego niesamowitego pożaru. Przyczyną pożaru miało być krótkie spięcie elektryczne.

„Trzy siostry z Walencji“ okazały się złowieszczemi czarownicami z „Macheta“.

Józef Mierzejski.

700 ZABITYCH I 200 RANNYCH.

Madryt, 26. września. (Tel. G. P.) Gubernator cywilny ogłasza, że liczba ofiar pożaru w teatrze Novedades wynosi **700 zabitych i 200 rannych.**

Dym porwał artystkę.

ROMANTYCZNY POMYSŁ. — CZY ŻBY NIEZWYKŁY TRICK REKLAMOWY. — CHODZI O PORWANIE FRANCUSKIEJ ARTYSTKI FILMOWEJ, P. ZUZANNY DEVRIENNE

(Do ryciny na stronie 1-szej).

Paryż, w wrześniu.

(=) Niezwykła i sensacyjna afera zaprzęta obecnie uwagę publiczności i jest szeroko komentowana w pismach paryskich. Chodzi o romantyczne porwanie znanej artystki filmowej i dramatycznej, Zuzanny Devrienne, która obok sławnej Duflos uchodzi obecnie za najwybitniejszą gwiazdę twórczości filmowej francuskiej.

P. Devrienne wybrała się niedawno na kilkudniową wycieczkę do Boulogne Sur Mer, gdzie pragnęła w towarzystwie przyjaciela swego, inż. Artura Bonneta oderwać się na czas krótki od życia wielkomięskiego. Dowiedział się o tem niejaki Savagne, aktor dramatyczny, który zakochał się w pięknej koleżance, próbował się ubiegać o jej względy, lecz został sromotnie odpalony.

Savagne wpadł na myśl romantycznego porwania Zuzanny.

Przyjacielem jego był chemik i pyrotechnik, znany w Paryżu Antoni English, z pochodzenia monachijski. Od niego otrzymał aktor proszek, który zapalony wytwarza masę gęstego i obfitego dymu.

Z tym proszkiem udał się Savagne do Boulogne sur Mer, nieopatrzenie śledził kochanków, czekając odpowiedniej chwili dla zrealizowania swego planu.

Chwila ta wreszcie nadeszła. Oto inżynier w towarzystwie artystki, przebranej w sportowy strój męski i pewnego znajomego, poszedł na

przechadzkę do pobliskiego lasku. Po dłuższym marszu trójka wycieczkowców rozłożyła się na spoczynek.

Wówczas podążający za nimi aktor zbliżył się ukradkiem i w pewnym momencie zapalił proszek. Towarzystwo okryła

mgła szarego i gęstego dymu.

Skorzystał z tego aktor, rzucił się ku aktorce, porwał ją w objęcia, zaniósł do pobliskiego auta i oddał się czemprędzej. Inżynier wprawdzie zorientował się w ostatniej chwili w sytuacji i próbował go powstrzymać, ale aktor silnym ciosem powalił go na ziemię. Ów zaś znajomy absolutnie nie rozumiał, co się stało.

Ostatecznie jednak podążono drugim autem w pogoń za aktorem, i zdołano ofiarę wyrwać z jego rąk.

Cała ta historia brzmi bardzo nieprawdopodobnie i wygląda tak, jakby ją układał autor jakiegoś fantastycznego scenariusza filmowego. Nic więc dziwnego, iż pismo paryskie, donosząc o niej, opatrują ją komentarzem, w którym wyrażają podejrzenie, iż chodziło tutaj tylko o sprytny trick reklamowy, mający zwrócić uwagę na francuską gwiazdę filmową.

Rycina nasza podaje podobiznę pyrotechnika Englisha, portret pięknej artystki, moment uprowadzenia oraz chwilę, w której inżynier doniesieniem o zaręczynach z artystką rodzi w aktorze myśl fantastycznej zemsty.

Z życia prowincji.

Kronika jarosławska.

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław we wrześniu.

(S.) Tydzień dziecka. Jak w całym państwie, tak też i w naszym mieście zawiązał się komitet „Tygodnia Dziecka“ pod przewodnictwem starożony pani Prezentkiewiczowej. Z prawdziwym zadowoleniem stwierdzić należy, że apel „Gazety Porannej“ nie pozostał bez echa. Znane ze swej wypróbowanej ofiarności obywatelstwo tutaj i tym razem nie zawiodło. Tydzień rozpoczął się 16 bm. wielkim festynem jesiennym. Niestety, połowę dochodu zabrało Koło Akademickie, gdyż pod tym warunkiem współpracowało z komitetem. Transakcja powyższa wywołała n. b. szereg komentarzy. „Clou“ tygodnia stanowił popis dziatwy szkół powszechnych, urządzony 18. bm. na stadionie Sokola, staraniem komitetu, inspektoratu szkolnego, nauczycielstwa szkół powszechnych. Obecni byli: starosta p. Prezentkiewicz, inspektor szkolny p. Bem i jego zast. p. Ohly. Przykre wrażenie wywołała nieobecność jakiegokolwiek przedstawiciela

gminy. Dochód z tej imprezy — ze względu na brak spółki — okazał się. Teatrzyk dziatwy szkoły im. św. Kingi — pod sprężystą energią dyr. p. Czyżewiczówny, odegrał 20. bm. w sali Sokola „Baśń o królowej Róży“. Serdeczne oklaski stanowiły rzetelne uznanie dla grona nauczycielstwa i dziatwy tej szkoły. Ponadto orędownik młodzieży i dziatwy prof. gimn. p. Leon Sonntag wygłosił 20. bm. sumienne opracowany odczyt „O wychowawczym znaczeniu współpracy domu ze szkołą“, a prof. gimn. Z. Wiśniowski mówił „O wychowaniu fizycznym dziecka“. Ponadto cały szereg imprez dopełni „Tydzień Dziecka“, o czem osobno napiszemy.

Samobójstwo żołnierza. Wielkie wrażenie wywołało w mieście 20. bm. samobójstwo żołnierza Izaka Halperna w areście pulkownych 39 pp. Denat odebrał sobie życie przez powieszenie i pochodził ze Starego Sambora. Powód na razie niezany. Dochodzenia w toku.

Proszę o głos.

Otrzymujemy następujące pismo:

Wielmożny Panie Redaktorze!

W N-rze 8631 „Gazety Porannej“ z 24. września 1928 w artykule „Prof. Bartel proponuje Sejmowi fajkę pokoju“, znalazł się przy samym końcu ustęp: „Będzie rzeczą organizacji dziennikarskich dopilnować także, by komisja sejmowa przestała się bawić projektem ustawy o stosunkach prawnych zawodu dziennikarskiego i przedstawiła wreszcie plenium swój elaborat“.

Pozwalam sobie zauważyć, że ta mniej pochlebna uwaga, jest niesprawiedliwa i nie odpowiada rzeczywistości. Nie mam wprawdzie pod ręką potrzebnych dat, ale to dobrze pamiętam, że dopiero u schyłku wiosennej sesji sejmowej wniesiono dotyczący projekt do Sejmu, a skoro tylko projekt przydzielił p. Marszałek Sejmu Komisji prawniczej, postawiłem jako prezes Komisji tę sprawę natychmiast na porządku najbliższego bardzo rychłego posiedzenia i Komisja działając właśnie w porozumieniu z organizacją sprawozdawców sejm, przekazała projekt subko-

mitetowi, którego przewodniczącym jest poseł Marek Panu Redaktorowi zapewne w adomo, że brak porozumienia z wydawcami utrudniał wprowadzenie tej sprawy natychmiast na porządek dzienny obrad Sejmu, a skład subkomitetu tak dobrano, aby do porozumienia doprowadzić można.

Z powodu zamknięcia sesji dopiero po zwołaniu Sejmu na nową sesję będzie mogła Komisja zająć się projektem, a proszę być pewnym, że Komisja prawnicza w obecnej kadencji sejmowej żadnym projektem się nie „bawiła“ i tym także bawić się nie będzie.

Bylbym WPanu Redaktorowi zobowiązany, gdyby zechciał stosownie wyjaśnienie tej niesprawiedliwej uwagi w swem piśmie zamieścić.

Proszę przyjąć wyrazy mojego prawdziwego poważania

Jan Pieracki.

Z teatru Małego.

„Kto kogo??!“ komedia w 3 aktach
M. Hennequina i P. Vebera.

Lwów 27. września.

Recenzent teatralny posiada dziwną pamięć. Nie pamięta tytułu i autora, ale skoro tylko podniesie się kurtyna, już po pierwszej sytuacji scenicznej poznaje, że widział już gdzieś daną sztukę. Więc i z ostatnią farsą Teatru Małego przywiązałem się odrazu jak ze starą znajomą, pomimo zmiany tytułu na afiszu. Nic to zresztą nikomu nie szkodzi takie odświeżanie dawnych znajomości w teatrze, zwłaszcza jeśli na afisz wskoczyć taki kochany lobuz sceniczny, jak Antoni Fertner. Wnosi on zawsze na scenę cały swój własny świat niefrasobliwej pogody, słonecznego uśmiechu, szczerego humoru i wypełnia temi darami z Bożej łaski cały teatr po brzegi, a nawet poza brzegi, co czasem wygląda na królewską rozrzutność aktora, przy którego stworzeniu nasz Wieczyśty Gazda musiał być w doskonałym humorze. I darował go nam ku zabiciu zmyślenia rzeczywistości i smutku obłych dni. Jakże nie kochać takiego aktora, na którego widok wszędzie wiedzą i troski uciekają z teatru, gubiąc rozchlapane trepki na schodach? Kochamy go wszyscy, a to przeznaczone aktorzyśko w lwowskiej atmosferze czuje się jak pączek w maśle i łąnie do nas jak mucha do miodu. Kto kogo nabija tu w buletkę? Napewno nikt. Inaczej w farsie, w której przedstawiono nam wesołe perypetje poróżnionego małżeństwa, które przez dwa akty robi sobie na złość pota, ażeby w trzecim wrócić w harmonji do własnej sypialni.

Z zespołu Teatru Małego, w którym wybijał się ładny talencik Nyeczówny, wdzięk Peszyńskiej, swoboda Wronckiego i komizm Berskiego, wydołała reżyserja tempo, które jest warunkiem powodzenia każdej farsy.

Więc idźcie do Teatru Małego i śmiećcie się z Fertnerem — bo śmiech jest darem bogów.

Henryk Zbierzchowski.

NADESŁANE.

WEŁNY na suknie
i płaszcze
damskie **Jedwabie, Su** na
u'ra i męski poleca
J. STEFANOWICZ

dawniej R. ZUBIK.
Lwów, HAL C&A 16.

KRONIKA

27 Września
Czwartek
P. zen. św. S an s t.

GEDAKCJA BEZWARUNKOWO MANUSKRYPTOW NIE ZWRAGA

TEATR WIELKI:

Czwartek, 27. września „Tosca”, opera, wyst. G. Chorjana.

Piątek, 28. września „Adieu Mimi”, wyst. E. Gistedt.

Sobota, 29. bm. o godz. 3 popoł. „Horsztyński” przedst. dla młodzieży szkolnej. Sobota, 29. bm. wiecz. „Faust”, wyst. Galickiej, Chorjana i Trembickiego.

Niedziela, 30. bm. o godz. 3 popoł. „Irydion”.

Niedziela, 30. bm. wiecz. „Księżniczka Czardasza”, wyst. Elny Gistedt.

*

Teatr Wielki zapowiada na dziś występ gościnny głośnego tenora scen zagranicznych Gustawa Chorjana w operze Puccini'ego „Tosca”. Znakomity śpiewak, którego sława rozbrzmiewa na wszystkich scenach polskich i zagranicznych — wystąpi w partii Cavaradossi'ego, w której dzielił wspaniałe sukcesy w operze wiedeńskiej z słynną śpiewaczką Mariją Jeritzą występującą w partii tytułowej. Cała prasa zagraniczna podnosi z zachwytem wielki sukces artystyczny Chorjana, jaki odniósł w stolicach państw bałkańskich, gdzie po odbytych występach został zaproszony na dwór króla Aleksandra, który dziękował osobiście Chorjanowi za występy wyróżniając go słowami wielkiej pochwały. Nadto dzisiejsze przedstawienie będzie ze wszelkich miar interesujące, gdyż partję tytułową „Tosci” kreować będzie jej świetna przedstawicielka p. Piatówna. Pozostałe główne partje mają również świetnych wykonawców pp. Pańkiewiczównę, Cyganika, Łowczyńskiego i reżysera Tarnawskiego. Orkiestra pod kierunkiem wytrawnego kapelmistrza Józefa Lehrera.

Występy Elny Gistedt po cenach normalnych. Dyrekcja Teatru pozyskała p. Elnę Gistedt jeszcze na parę występów, a pragnąc uprzystępnić szerszym sferom publiczności bywanie na występach znakomitej artystki — zniósła obowiązującą dotychczas podwyżkę cen biletów. Jutro w piątek wystąpi ulubiona artystka w dośkonalej operetce Benatzky'ego „Adieu Mimi” w partji tytułowej.

Dla młodzieży szkolnej daje Teatr Wielki w sobotę popołudniu o godz. 3 po cenach najniższych, potężny dramat 5-cio aktowy Juliusza Słowackiego pt. „Horsztyński”.

Zniżki urzędnicze zatrzymują swoją ważność na występ Gustawa Chorjana i Elny Gistedt.

*

TEATR MAŁY:

Czwartek, 27-go godz. 7.30 wiecz. „Kto kogo?” Gość. występ A. Fertnera.

Piątek, 28-go godz. 7.30 wiecz. „Kto kogo?” Gość. występ A. Fertnera.

*

Ostatnie występy Antoniego Fertnera w Teatrze Małym. Świetna komedia francuska autorów p. t. „Kto kogo?”, pełna dowcipu i szampańskiego humoru, schodzi dn. 30-go bm. niepowrotnie z afisza Teatru Małego, mimo niebywałego powodzenia, jakie osiągnęła, a to z powodu wyjazdu wykonawcy roli głównej, nieporównanego króla humoru Antoniego Fertnera na gościnne występy na kresy wschodnie.

Najmniejsi ludzie świata w sali Teatru Małego. W sobotę dn. 29-go i w niedzielę 30-go o godz. 4-tej popołudniu, zaprodukuje się w sali Teatru Małego fenomenalna trupa liliputów (karzełek) w wysoce atrakcyjnym programie. Wypełnią go produkcje śpiewne i taneczne, komedia i operetka. Niechywała ta sensacja zainteresuje w równym stopniu dzieci i dorosłych.

Kupony Przedplaty Teatru Małego wydaje się już od 28-go bm. w godzinach od 10-tej do 2-giej popołudniu.

*

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

APOLLO: „Chata Wujka Toma”.

AVENUE: „Szpiegowstwo i Zdrada”.

CASINO: Werner Kraus „W moralności ulicy”.

CHIMERA: „Wstydz się Ossi”.

FATAMORGANA: „Student z Pragi”.

Henryk Zbierzchowski

laureatem nagrody literackiej m. Lwowa.

Lwów, 27 września.

(b) Jubileusz Henryka Zbierzchowskiego, obchodzony w maju br., a uświetniony uroczystym przedstawieniem „Małżeństwa Loli” w Teatrze Wielkim, okazałym bankietem, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich warstw społecznych naszego miasta oraz wspólnym numerem „Gazety Porannej”, omawiającym twórczość tego poety — rozszedł się nie tylko we Lwowie, ale daleko poza jego granicami szerokim i serdecznym echem. Nic dziwnego. Wszak przez tyle lat dźwięczała nam skowroncza piosenka tego śpiewaka z Bożej łaski, wzniesionego złotymi skrzydłami poezji ponad szare troski i kłopoty życia codziennego, umiejacącego wszelkie bóle i cierpienia życia opromienić słońcem optymizmu i promiennego uczucia nadziei.

Pochylnono się w hołdzie przed Henrykiem Zbierzchowskim jeszcze z jednego powodu. Uczczono w nim szczerego, choć pozbawionego wszelkiej pretensjonalności i patosu patryotę, co ze swej liry srebrnostrunciej dobywał nieraz akordy wzniosłe i potężne.

Uwieńczeniem zasług poetyckich i patryotycznych Zbierzchowskiego stało się obecnie przyznanie mu przez miasto Lwów nagrody literackiej im. Kornela Ujejskiego. Wczoraj wieczorem, o godz. 6-tej zebrało się w Ratuszu grono przedstawicieli Zarządu miasta, Rady Przybocznej, Uniwersytetu, „Zawodowego Związku Literatów”, „Tow. Naukowego” oraz „Tow. Dziennikarzy Polskich”, aby naradzić się, komu należy przyznać w roku obecnym nagrodę literacką im. Kornela Ujejskiego. Jak wiadomo — w roku bież. zapadła uchwała, ustanawiająca imieniem miasta Lwowa dwie nagrody po 7.500 zł. — naukową im. Karola Szajnochy, i literacką im. Kornela Ujejskiego. Nagrody miały być udzielane stale 3. maja każdego roku. Ponieważ jednak uchwała ta zapadła obecnie po 3. maja — decyzja w sprawie nagrody literackiej zapadła dopiero obecnie, a nagroda naukowa zostanie przyznana dopiero znacznie później.

Owo jury, złożone z prof. Matakiewicza (jako zastępcy Komisarza rządu), prof. Chylińskiego i red. Laskownickiego (jako członków Rady Przybocznej), red. Michała Rollego (jako przedstawiciela Tow. Dziennikarzy Polskich), prof. Juliusza Kleinera (jako przedstawiciela Uniwersytetu), prof. Bruchnańskiego (Tow. Naukowe), dyr. Bernackiego (Ossolineum), prof. Kozickiego (Zawodowy Związek Literatów) i Józefa Jedlicza (Magistrat) — uchwaliło przyznać nagrodę literacką Henrykowi Zbierzchowskiemu.

Fakt ten zostanie niewątpliwie przyjęty z entuzjazmem przez Lwów, którego poeta tak ukochał i któremu miasto nasze odwzajemnia się tak serdeczną miłością. Redakcja „Gazety Porannej”, której laureat jest długoletnim współpracownikiem, przyłącza się do zgodnego chóru serdecznych życzeń, płynących obecnie ku laureatowi nagrody literackiej miasta Lwowa.

GRAZYNA: „Kochaj mnie, a świat będzie mój”.

KOPEKNIK: „My, Pierwsza Brygada”.

LEW: „Ołbrzym gór”.

LUNA: „Ostatni Pocałunek”.

MARYSIENKA: „My, Pierwsza Brygada”.

OAZA: „Piętno przeszłości, ślub z własną żoną”.

PALACE: „Hipek i Lopek wśród luźnych dożerów” i „Czarne sylwetki”.

PASAŻ: „Bohaterowie Sahary”.

UCIECHA: „Spowiedź przed szturmem”.

Variete. Staraniem Klubu Sportowego Politechniki Państwowej odbędzie się w poł. w sali kina Palace wielki poranek kinematograficzny, na którym wyświetlony zostanie nieodwołalnie po raz ostatni we Lwowie potężny dramat w 10 aktach p. t. „Variete” z największym tragikiem świata Emilem Janingiem i Lyą Deputii. Ponadto doborowa komedia. Bilety po zniżonych cenach do nabycia w dniu poranku przy kasie kina Palace.

LEKCJE RYTMOPLASTYKI

(Tańce rytmiczne)

udziela BĘLA KATZOWA

abs. szkoły Bodenwieser w Wiedniu Lwów, Tarnowskiego 28. Tel. 5211.

Zgłoszenia od 4—6 popoł.

Z poczty. Nowomianowany prezes dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie Dominik Moszoro objął w dniu 25. bm. urzędowanie z rąk ustępującego prezesa Jana Popowicza.

Z Politechniki Lwowskiej. Uroczystość Inauguracji r. akad. 1928/29 odbędzie się w poniedziałek, dnia 1. października br. O godz. 9-tej odbędzie się uroczysta Msza św. w kościele św. Elżbiety, a o godz. 11 w Auli Politechniki Lwowskiej odbędzie się uroczystość inauguracji z wykładem prof. inż. G. Brjela Sokolnickiego.

Doroczny popis Ochotniczej Straży pożarnej „Sokół” we Lwowie odbędzie się w niedzielę dnia 30. bm. o godz. 15-ej

na dziedzińcu Koszar miejskiej Straży pożarnej przy pl. Strzeleckim. Na popis ten zaprasza zarząd Straży reprezentację miasta oraz PT. obywateli m. Lwowa.

Na cele „Rodziny wojskowej” odbędzie się Koncert spacerowy połączonych orkiestr 19. 26. i 40. pułku piechoty dnia 30. bm. na boisku Cytadeli 19. p. p. O. L. o g. 12 w południe. Wstęp 50 gr. W razie niepogody koncert odbędzie się w następną niedzielę.

Związek Podofic. Rez. zawiadamia, że z dniem 30. bm. w odnowionej sali rozpoczyna komplety taneczne, które będą odbywać się każdej niedzieli i święta od godz. 6-tej wiecz., muzyka „Jazzband”. W niedzielę 30. bm. odbędzie się uroczyste otwarcie teatru Związku Podofic. Rez. odgraniem sztuki „Jego Kaprańska Noś” Zbigniewa Orwieza. Kierownictwo teatru objął łaskawie znany artysta Teatrów lwowskich p. M. Orski, początek przedstawienia o godz. 6.30 wiecz. Po przedstawieniu tańce.

Stowarzyszenie im. Tadeusza Kościuszki zawiadamia, że z początkiem października br. rozpoczyna kurs tańców salonowych. Wpisy przyjmuje się oraz informacje udziela codziennie wieczorem sekretariat Towarzystwa, ul. Wróńskich 4. I. p.

Przychodnia przeciwgruźlicza przy klinice chorób wewnętrznych U. J. K. we Lwowie udziela porady lekarskiej chorym na płucę codziennie od godz. 12—2 popoł.

Klinika chorób wewnętrznych Uniwersytetu J. K. zostaje otwartą dla chorych z dniem 25. września br. Chorym ubogim udziela się porady lekarskiej w ambulatorjum kliniki codziennie od g. 7—8 rano.

(—) Wiadomości i kradzieże. Robert Kosz, zam. przy ul. Skarbkowskiej 36., doniósł policji imieniem Bernarda Kollera, zam. przy ul. Słonecznej 9., że przedwczoraj dokonano włamania do mieszkania Bernarda Kollera i skradziono garderobę wartości 730 zł. — Z magazynu Anny Milan, zam. Pod Dębem 15. skradziono wczoraj garderobę wartości 400 zł. — Herman Nacht, właściciel cegielni przy ul. Zielonej 96. zawiadomił wczoraj

policję, że minionej nocy skradziono z motoru pas transmisyjny wartości 500 zł. — Na szkodę Anieli Szelaż, zam. przy ul. Twardowskiego, skradziono wczoraj na pl. św. Zofji 17 m. płótna białego, wartości 70 zł.

(—) Aresztowania. Do aresztów policyjnych oddano wczoraj Jakóba Biera i Franciszka Fischera za kradzież masła na pl. Teodora, Bernarda Friedela za kradzież dwu toporów do rębania mięsa i maszyny do mielenia, Marcina Dąbrowskiego za kradzież 50 worków na szkodę piekarni Karlsbadzkiej, Stefana Pasternaka za kradzież orzechów z ogrodu Antoniny Niemieckiej, przy ul. św. Wojciecha oraz Jana Mazura za kradzież walizy skórzananej wartości 30 zł. na szkodę Marii Dunin.

(—) 5-letni chłopak ofiarą zabawy. Pięcioletni Ryszard Tabaczyński zam. przy ul. Sodowej bawił się wczoraj na ulicy, gdzie była złożona cegła i w pewnym momencie jedna z cegieł spadła mu na rękę tak nieszczęśliwie, że jedna ręka złamała się.

(—) Za niebezpieczne pogroźki aresztowano wczoraj Michała Elenberga, pomocnika handlowego, zam. przy ul. Krasickich, który odgrażał się nożem handlarzowi obuwia Salomonowi Wolfowi, zam. przy ul. Krakowskiej 26.

(—) Zamach samobójczy w Kleparowie. Wczoraj przedpołudniem zawezwano Pogotowie ratunkowe do Kleparowa, gdzie 24-letnia żona robotnika Marja Bucharycz targnęła się na życie przez podcięcie brzytwą gardła. Udzielono jej pierwszej pomocy i przewieziono do szpitala. Powód rozpaczliwego kroku nieznan.

(—) Pożar przy ul. Żółkiewskiej. W domu parterowym przy ul. Żółkiewskiej 63, w mieszkaniu Jana Konasa na stryżku, od kuchenki żelaznej zajęła się pruska ścianka. Przybyła straż pożarna ogień ugasiła. Szkada wynosi 200 zł.

Z kraja.

Nowe relacje telefoniczne. Z dniem 1. października br. zaprowadza się nowe relacje telefoniczne między Lwowem, Rzeszowem, Jarosławem i Skolem a niemieckimi centralami Adenau, Bad Neuenahr, Koblenz, Löbbaul i Rendsburg. Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą w tych relacjach wynosi zależnie od odległości od 1 franków 20 centymów do 10 franków 20 centymów według każdorazowego kursu.

Pogłoski o kupnie Szczawnicy przez wojskowskość okazały się nieprawdziwe. Ministerstwo spraw wojskowych komunikuje: W nr. 275. dziennika „Rzeczpospolita” z dnia 24. bm. ukazała się wzmianka o prowadzeniu pertraktacji przez Ministerstwo spraw wojskowych o kupno pensjonatu „Sanato” w Zakopanem. W szeregu zaś dzienników stołecznych z dn. 26. bm. ukazała się wiadomość o kupnie przez ministerstwo spraw wojskowych zakładu zdrojowego Szczawnica i objęcia go przez władze wojskowe z dniem 1. października br. Obie te wzmianki nie odpowiadają rzeczywistości. Ministerstwo spraw wojskowych nie tylko nie nabyło żadnego ze wzmiankowanych obiektów, ale nawet żadnych pertraktacji w tym kierunku nie prowadziło.

Nikt
Nigdy
Nigdzie
Niczem
Nie zastąpi „Sniokol Farby”

do przefarbowania starego, najbardziej zniszczonego obuwia, gdyż obuwie można przefarbować na dowolny kolor i po przefarbowaniu niczem nie będzie różnił się od nowego. Do nabycia w 26 kolarach.

Zwracamy szczególną uwagę na znak fabryczny „SKINOL”, gdyż tylko tu marka gwarantuje wymyślny rezultat.

Zadanie wszędzie.

Wpisy na Krajowe Kursy Przemysłowe. 1) Kursy krawiectwa męskiego i damskiego (tylko krój) dla zawodowych. 2) Kursy kroju i szycia (bielizniarstwo i krawiectwo damskie) dla początkujących. 3) Majsterskie kursy szewskie. 4) Trykotarstwa ręcznego i maszynowego. 5) Modniarstwa. 6) Garbarstwa i białoskórnictwa (wyprawa i farbowanie futer, wyprawa na irchę). 7) Robót ręcznych kobiecych i wyrobu guzików przyjmujące codziennie Krajowy Patronat przemysłowy. Lwów — Plac Smolki 3. III. p. w godz. od 10—1 w południe. Zgłoszenia o urządzaniu kursów na prowincję przyjmują się także pisemnie i udziela informacji.

Zabił, bo musiał!

NEZWYKŁY WYPADEK KRYMINALNY. — ZAGADKA PSYCHOLOGICZNA TRUDNA DO ROZWIĄZANIA. — CZYŻBY CHWILOWE ZAMROCZENIE ŚWIADOMOŚCI? — SĄD WYDAJE WERDYKT ZWALNIAJĄCY OD WINY I KARY.

Wiedeń, 26 września.

(=) Zupełnie wyjątkową afarę kryminalną, mogącą w wysokiej mierze zainteresować psychologów i psychjatorów, mieli obecnie rozpatrzyć sędziowie przysięgli jednego z sądów wiedeńskich.

Na ławie oskarżonych zasiadł 31-letni kelner, Stefan Grauer z Lesiangu, który swego przyjaciela, Jerzego Poscha

wprost zaknął, gdy ten spał.

Grauer był w swoim czasie robotnikiem w Lebenhirten i tam zawarł serdeczną przyjaźń z innym robotnikiem, Jerzym Poschem. Znajomość tę kontynuowali przyjaciele w Wiedniu, gdzie Grauer był kelnerem, a Posch pracował w fabryce obuwia.

5. czerwca zaprosił Posch Grauera na piwo. Przyjaciele biesiadowali w rozmaitych lokalach, odwiedzili kawiarnię Lumpi, a wreszcie ruszyli na spacer. Następnie udali się na spoczynek w stajni właściciela gospody, Eadewebera. Posch

zasnął natychmiast.

Grauer ten moment tak oświadczył:

— Nie mogłem zasnąć. Kręciłem się po stajni, kładłem się i znowu wsta- wałem. Dręczył mnie jakiś tajemniczy, niewytłumaczony niepokój.

Stan swój przypisywałem podnieceniu wywołanemu alkoholem. Nagle uczułem konieczną, gwałtową, narzuconą mi jakby przez jakąś siłę wyższą,

potrzebę zabicia mego przyjaciela.

Wyjąłem nóż i pchnąłem go w szyję Poscha. Następnie wyszedłem. Po jakimś czasie oprzytomniałem. Zdałem sobie sprawę z tego, że Posch był mi bardzo życzliwy, że nigdy mi nie brzdącił w moich aferach miłosnych — słowem, że poniósł śmierć zupełnie niewinnie. Nie mogłem i nie mogę absolutnie zdać sobie sprawy z przyczyn mego czynu. Udałem się po zabiciu przyjaciela na najbliższy posterunek policyjny i sam oddałem się w ręce sprawiedliwości...

Tyle oskarżony. Sprawa jest zatem rzeczywiście interesująca i będąca pewnego rodzaju

zagadką psychologiczną.

Nie dziwnego, iż zarówno w kołach lekarskich, jak sądowniczych obudziła

Wśród pism i książek.

Dr. Stefan Glaser, prof. Univ. Wileńskiego: „Kilka uwag o spędzeniu płodu ze stanowiska prawa karnego” ze słowem wstępem dra Władysława Jakowickiego, prof. Univ. Wileńskiego. Skład główny w księgarni Gebethnera i Wolffa. Prof. Glaser w pracy powyższej przedstawia powstanie tego przestępstwa oraz jego ewolucję historyczną, następnie zajmuje się tegoż ukształtowaniem w ustawodawstwach obowiązujących w Polsce i w projekcie polskiej ustawy karnej, poczem rozważa motywy karalności spędzenia płodu i wskazanie uzasadniające tego rodzaju zabieg. O pracy prof. Glasera powiada prof. Jakowicki, że „oparta na gruntownej znajomości przedmiotu, napisana z dużą rozwagą i umiarem, niewątpliwie pożyteczną być musi”. W szczególności zainteresować winna lekarzy i prawników.

ogromne zainteresowanie. Z wielkim napięciem śledzono przebieg procesu. Sędziowie przysięgli na główne pytanie o to, czy zaszła zbrodnia mordu — odpowiedzieli jedenastoma głosami twierdząco. Na pytanie dodatkowe o to, czy mord został dokonany w sposób podstępny i złośliwy, odpowiedzieli ośmioma głosami „nie”, a czterema „tak”.

Ze sztuki.

Lalki Janiny Petry Przybylskiej.

SUKCES NA WYSTAWIE W STRASSBURGU. — ORYGINALNOŚĆ INWENCJI. — WIELKIE MOŻLIWOŚCI TWÓRCZE.

Lwów 27. września.

Na niedawnej wystawie w Strassburgu zwróciły na siebie uwagę świetne lalki Janiny Petry-Przybylskiej, które po prostu rozchwytywano. Nabywców byłoby o wiele więcej, brak jednak było lalek, które wywołały wielkie zainteresowanie i słowa uznania u fachowej krytyki. Artystka po raz pierwszy wystąpiła zagranicą, mając konkurentki polskie i zagraniczne i od razu zajęła **przodujące miejsce**.

Petry-Przybylska to istotnie **prawdziwa artystka**. Skromna do przesady i ukrywająca się ze swoją sztuką, nie cieszy się „rozgłosem” i nie dba o **taniość popularność**.

Jakkolwiek zdobyła uznanie i lalki jej są na rynku artystycznym **towarem bardzo poszukiwanym**, eksperymentuje dalej zamknięta w ciszy pracowni, wynajdując nowe sposoby studjuje pilnie fizjonomikę, kostjumologię, plastyczny wyraz ruchu, przetwarzając to wszystko w swe **wymyślnie kukły**, które żyją odrębnym życiem dalekiem od szablonu i nudnych wzorów. W tej żmudnej, drobniawej nie tylko w sensie wykończenia, pracy, przyświeca jej **idea stworzenia w tej dziedzinie dzieła nowego, pełnego fantazji, baśniowego nroku, subtelne satyry i bystrej karykatury**.

To nie barwny gałganek, „naśladowający” człowieka, lub wykoszlawiający jego przyrodzone kształty w sposób bezmyślny, lecz twór, mający swoją psychologię, tłumaczący się od razu swoim ubraniem, podkreśleniem pewnych szczegółów ruchu i rysów twarzy. To ostatnie jest **świetnie podchwyczone w lalkach Przybylskiej**.

Tkwia w Przybylskiej wszystkie cechy **dobrego karykaturzysty**, który maksimum wyrazu znajduje nie w wy-paczaniu kształtów, lecz w przeryso-

Na dalsze pytania dodatkowe o to, czy zaszedł tutaj wypadek **chwilowego zamroczenia świadomości i kontrolującego intelektu** — odpowiedziano dziewięcioma głosami: „tak”, a trzema: „nie”.

Na podstawie tego werdyktu został oskarżony wypuszczony **na wolną stopę**. Wyrok ten wywołał w Wiedniu **wiele komentarzy**.

wywanii **pewnych charakterystycznych szczegółów**. Mogłaby też Przybylska właśnie dlatego być dobrą portrecistką i karykaturzystką. Subtelna, niespokojna i zawsze szukająca jej jednak natura **kazała się przerwzić na pole twórczości**, zdawałoby się nikłej i już zbanalizowanej przez rzemieślnicze wyroby, a jednak dającej tyle możliwości dla prawdziwego artysty.

I tu niemal od razu zajęła Przybylska pierwsze miejsce, jak to zresztą podkreśliła bardzo pod tym względem **wymagająca krytyka francuska**.

Uderzyło ich na pewno nie tylko **kapitałne wykonanie**, lecz przede-wszystkiem świeżość inwencji i oryginalność. Na pierwszy rzut oka można było poznać, że to **lalka polska**, powiedzmy ogólniej: **słowiańska**. — Przybylska, podobnie jak w swych kartonach dekoracyjnych i ilustracjach Stryjeńska, wyszła **ze sztuki ludowej słowiańskiej** i wzięła z niej orzec kostjumu ukryty sentyment, czar zadumy, rozmach i frywolność. Jest w tem coś z szopki, coś z małowideł i wystrzyganek, a ponadto dużo fantazji, wyrosłej na **tle klechd i polań ludowych**. Przetopiło się to wszystko we wrażliwej duszy artystki w **stap oryginalny, uszlachetniony wybitnym talentem**, który tyle tylko bierze ze wzorów, ile potrzeba do prze-**transponowania** ich na swoje własne oblicze twórcze.

Skala jej twórczości jest szeroka. Niedawno oglądaliśmy w teatrze lwowskim piękne i doskonale dostosowane dekoracje do bajki Raorta, o-**statnio Dyrekcja Targów Wschodnich wyróżniła ją zakupem afisza** jej projektu.

Wiele możliwości twórczych tkwi jeszcze w tej oryginalnej i ciekawej artystce!

Gamma.

Cudotwórca parvski.

LECZY NA ODLEGŁOŚĆ NA PODSTAWIE LOKÓW OSOBY CHOREJ. — BOHATER INTERESUJĄCEGO PROCESU. — FACHOWCY SWOJE, A PUBLICZNOŚĆ SWOJE.

Paryż, w wrześniu.

(=) Cały Paryż interesuje się obecnie żywo osobą niejakiego Pawła Monteau. Rezyduje on w pewnej willi, znajdującej się w Lasku Bulon skim, na której fasadzie złoci się na pis „Widnokrąg”. Przeniósł się z miejscowości Saintes do Paryża. — Przybył — poprzedzony sławą nie-**zwykłego cudotwórcy**.

Pawel Monteau był na wiosnę **bohaterem zajmującego procesu**. Jego przeciwnicy, lekarze zawodowi, oskarżyli go o **szarlatanerję i par-tactwo**. Monteau mianowicie stawił swoim pacjentom diagnozę na pod-**stawie loków**, posyłanych mu w li-**stach**. Otrzymawszy taki pukiel wło-**sów chorego**, Monteau nie tylko roz-**poznał chorobę**, ale podawał bardzo

skuteczne środki zaradcze. Otóż je-**go wrogowie uważali tę metodę za** **oszukiwczą i pozbawioną wszelkich** **cech prawdopodobieństwa**.

Monteau stwierdził przed sądem **iz rzeczywiście taką metodę stosował**. Utrzymał jednak, iż tylko w kilku wyjątkowych wypadkach **omylił się**, a o skuteczności tego le-**czenia na odległość** mogą poświad-**czyć**

setki dziękczynnych listów,

które napływały doń z rozmaitych **stron Francji**.

Równocześnie oświadczył gotowość **zademonstrowania swoich eksperymentów**. Sąd się na to zgodził, a próba wypadła znakomicie. Wo-**bec tego zwolniono oskarżonego od** **winy i kary**, a cudotwórca zatrium-**fował w całej pełni** nad swymi prze-**ciwnikami**.

Niedawno przyjechał Monteau do Paryża, gdzie w krótkim czasie **zyskał sobie popularność i bardzo li-
czną klientelę**. Co prawda — po-**ważne sfery lekarskie stolicy odno-
szą się do cudotwórcy z wielką re-
zerwą**, a nawet ukazał się przed kil-**ku dniami ostry artykuł dra Arman-
da Haslacha**, poddający metody le-**karskie Monteau'a druzgocącej kry-
tyce**. Szersze sfery publiczności we-**le na to nie uważają i coraz częściej** **zasięgają porady u przybysza z pro-
wincji**.

Z dnia.

**MOŻE I NAM SIĘ NALEŻY OPIEKA
MAGISTRATU?**

Lwów 26. września.

(p.) Od jednego z naszych Czytel-**ników, p. A. S., właściciela realności** **przy ul. Żółkiewskiej**, otrzymujemy **następujący apel pod adresem Zarzą-
du miasta**.

Mieszkańcy ul. Żółkiewskiej są **o ile mi wiadomo — w równie wyso-
kim stopniu opodatkowani na rzecz** **gminy, jak i inni obywatele Lwowa** **Mamota na punkcie**

uwzględniania naszych potrzeb **stoimy poza wszystkimi innymi, je-
steśmy jak gdyby obywatelami drugiej** **klasy**.

Niedawno, posłuszny wezwaniu **władz miejskich do uporządkowania** **realności i odnowienia fasad**, prze-**prowadziłem kosztowną restaurację** **kamienicy i dałem ją świeżo odmalo-
wać**. Niestety dziś, już po niedługim **czasie, niema nawet śladu po tem** **odnowieniu, ponieważ kamienica ni-
wysokość piętra jest obryzguna kło-
tem**, co daje jej znowu wygląd stare-**rudery**.

Powodem tego jest **okropny popro-
stu stan jezdni przy ul. Żółkiewskiej**. **Przedstawia ona**

same wilcze doły,

które podczas dni deszczowych **zapel-
niają się lepkiem, rzadkiem błotem**. **Rzecz naturalna, że przy ogromnym** **ruchu konnym i automobilowym przy** **tej ulicy, pojazdy, wpadając w te sa-
dzawki błotne rozpryskują tę nieczy-
stości nie tylko na chodniki, ale i wy-
soko na fasady domów**.

W interesie nie tylko własnym, ale **wszystkich mieszkańców tej dzielnicy** **pozwalam sobie zaapelować do Wy-
działu technicznego Magistratu, aby** **zechtował wydelegować na ul. Górną** **Żółkiewską komisję, któraby zbadała** **stan jezdni, co może nakoniec skłoni** **odnośne czynniki do jej uporządko-
wania**.

Dumny jak hidalgo - lecz jeździł na gapę.

NIE UBLIŻA GODNOŚCI GENTLEMANA WYBIERAĆ Z KOSZÓW ZUŻYTE BILETY TRAMWAJOWE, ALE NIE LICUJE Z JEGO GODNOŚCIĄ PRZYJMOWAĆ OFIARY PIENIĘŻNE.

Wiedeń, w wrześniu.

(jp.) Ciężką kastracją, jak względnie bywa u niektórych osobników pojęcie o honorze, była rozprawa, która odbyła się obecnie przed sądem karnym w I. dzielnicy. Sprawa ta, w której obecnie zapadł wyrok, datuje się jeszcze od lipca br.

Stanął wówczas przed sądem inż. Józef Schmid, oskarżony o oszustwo, popełnione przez to, iż jeździł tramwajami

za zużytymi biletami.

Oryginalny pasażer na gapę urządził to w ten sposób, że z koszów na odpadki, umieszczonych przy przystankach tramwajowych, wybierał zawartość i wyszukiwał wśród nich bilety tramwajowe z przesiadkami, aby ich potem użyć do ponownej jazdy. Procedurę tę zaobserwował jeden z kontrolatorów ruchu i zrobił doniesienie karne.

Inż. Schmid na pierwszej rozprawie zaprzeczył, jakoby popełniał zarzucane mu nadużycia, twierdząc, że w koszach na odpadki nie szukał biletów do jazdy, ale starych dzienników. Do tego sposobu zaspakajania swej potrzeby lektury skłoniła go

skrajna nędza,

pozostaje bowiem zupełnie bez środków do życia, nie mając żadnej posady ani zatrudnienia.

Nie posiada nawet ani mieszkania, a nocę spędza pod arkadami mostów, w ogrodach publicznych itp. Sprawozdania dzienników o tym niezwykle interesującym procesie wzbudziły wielkie zainteresowanie wśród publiczności, a znalazło się wiele osób, które szczerze współczując z nieszczęśliwym położeniem

człowieka inteligentnego, nadesłały do sądu dla niego

znaczne datki pieniężne

Między innymi pewna bogata Amerykanka, pragnąc pomóc podupadłemu inżynierowi do stworzenia sobie egzystencji, ofiarowała mu

do jego dyspozycji 500 dolarów.

Kwot tych nie można było jednak doręczyć, gdyż oskarżony Schmid jako bezdomny, nie posiadał adresu. Dopiero na onegdajszej rozprawie sędzia oznajmił podsądnemu o funduszach, jakie wpłynęły na jego rzecz. Inż. Schmid oświadczył jednak z gestem

godnym hidalgo hiszpańskiego, iż ofiar tych nie przyjmuje, albowiem za dumny jest, aby przyjmował jałmużnę.

Niestety okazało się z toku przeprowadzonej rozprawy i z zeznań świadków, że duma ta nie przeszkadza mu z korzystania z owych raz już użytych biletów tramwajowych. Wobec tego sędzia był zmuszony dumnego granda skazać na dziesięć sztylgów kary, albo 24 godzin aresztu. Ponieważ inż. Schmid nie chciał korzystać z pieniędzy dla niego złożonych, a własnych funduszy nie posiadał, zatem zgodził się na odsiedzenie kary.

Ze sportu.

Lwów-Warszawa?

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE.

Lwów, 27. września.

Bawiący we Lwowie z okazji zawodów o mistrzostwo Polski w pięcioboju p. kpt. Misiński, prezes Pol. Zw. L. A., wystąpił z inicjatywą zorganizowania jeszcze w roku bieżącym międzymiastowych zawodów lekko-atletycznych Lwów-Warszawa we Lwowie. Projekt powyższy spotkał się w lwowskich sferach sportowych z żywym zainteresowaniem, to też należy się spodziewać, że LOZLA. dołoży wszelkich starań, by

zawody doprowadzić do skutku. Trudność stanowi dobór terminu, ze względu finansowych bowiem trzeba uniknąć „zderzenia się” z atrakcyjnym meczem piłkarskim, który odciągnąłby naturalnie gros publiczności.

Ze względu na propagandę lekkoatletyki należałoby sobie życzyć, by LOZLA. udało się przemóc wszelkie przeszkody i przynajmniej w ten sposób uczcić rok jubileuszowy dziesięciolecia swej działalności.

Różności zagraniczne

UKARANA ZAROZUMIAŁOŚĆ. — SŁABE POCIESZENIE. — NAUCZKA DLA „FUSSBALLBUNDU”. — NORWESKIE POCIESZENIE.

Lwów, 27. września.

Ubiegła niedziela obfitowała w interesujące wydarzenia. Na kontynencie europejskim odbył się szereg międzynarodowych spotkań piłkarskich, których wynik wywołał niejednokrotnie sensację.

Ukarana została przedewszystkiem buta Węgrów,

którzy wystawiający przedwzrostu Czechosłowacji słaby skład, doznali w Pradze druzgocącej klęski 6:1 (2:1). Poziom czechosłowackiej piłki nożnej obniżył się w roku bieżącym barażo znacznie. Mistrzowska forma Victórii Žižkov długo jeszcze nie dorównuje Sparcie czy Slavji z dawnych dobrych lat. Na Sparcie poznać już dobrze zajął czasu, a ze słynnego stylu Slavji pozostały bardzo skromne szczątki.

Tem większą sensację wywołują rewelacyjne występy ogólne już lekceważonego DFC. Drużyna niemiecka przeszedłszy silny kryzys, znów przychodzi do siebie, posiada obecnie doskonały napad, dobrą pomoc i nieco słabsze tyły. W każdym razie z tej strony liczyć się należy jeszcze z niejedną niespodzianką.

Wracając do zawodów Czechosłow.-Węgry, stwierdzić należy, że sportowe stosunki pomiędzy państwami temi są „poprawne”, ale też i nie więcej. — Szczególnie Węgrzy nie omijają sposobności, by sąsadowi swemu przy każdej okazji dokuczyć. Tym razem jednak mocno się przeliczyli. Licząc się ze słabą formą Czechów, wystawili słabą reprezentację, by w razie zwycięstwa móc tem doniośniej tryumfować, a mała klęska, dałaby się usprawiedliwić. Stało się jednak inaczej. Czesi podrażnieni tego rodzaju postępowa-

niem, rozegrali się na dobre i jedynie fenomenalna gra bramkarza uratowała Węgrów przed dwucyfrową klęską.

Wiadomość o smrotnej porażce wywołała w Budapeszcie lotwo zrozumią konsternację, to też znając zwyczaj tamtejsze, należy się spodziewać zaciełej walki prasowej w poszukiwaniu winnych narażenia na szawkę narodowego autorytetu.

Osiłą gorką pigułki było wyskokocyfrowe zwycięstwo Budapesztu nad reprezentacją Berlina w stosunku 8:0! Klęska stołecznej drużyny niemieckiej jest najlepszym dowodem, że obecną metodą Niemcy daleko nie zajadą. — Krótkowzroczna polityka DFB. doprowadziła do własnowolnej izolacji, której „błogosławione” skutki już się dają odczuwać. Niemieckie drużyny, pozbawione kontaktu z wysokoklasową zagranicą z powodu bojkotu przez DFB. środkowo-europ. zawodowców, nie są w stanie, mimo olbrzymich środków materialnych i wielkiego zasobu graczy, ruszyć należyście z miejsca.

Owszem, stwierdzić można nawet znaczny ich upadek. Oglądane przez nas przed kilkoma tygodniami owe Furcie drużyny IFK. Nürnberg i Sp. Vg. Fürth niczem nie przypominały dawnych wielkości. Katastrofalna klęska obecnego mistrza HSV. w walce z amatorskim DFC. (1:5) jest tylko potwierdzeniem wspomnianego faktu, podobnie jak i obecna porażka Berlina.

Zwycięstwo 2:0 nad Norwegią może posłużyć Niemcom za pewne pocieszenie. Cyfrowy rezultat nie zmienia jednak faktu, że Norwegowie przegrali, nie ustępując wcale przeciwnikowi.

Dla porządku zanotować wypada jeszcze zwycięstwo Angli nad Irlandją w stosunku 5:0. N. S.

DOPIERO 7. PAŹDZIERNIKA WALCZYĆ BĘDĄ MOTOCYKLIŚCI.

Lwów, 27. września.

Zapowiedziane dwukrotnie zawody motocyklowe nie odbyły się dotychczas z powodu niedogodnych warunków atmosferycznych. Na wtorkowym posiedzeniu uchwalono wyścig motocyklowy przeprowadzić definitywnie 7. października.

NOWA PŁACÓWKA KREGLARSKA.

Dnia 25. bm. odbyło się I. Zebranie nowo założonego Klubu kreglarzy „Sokoła IV.” przy ul. Lyczakowskiej 1. 99. Prezesem klubu został wybrany p. Czmiel Józef, sekretarzem p. Olszew-Roman, gospodarzem p. Witkowski Antoni, skarbnikiem p. Tlappa Józef.

Na marginesie.

U SCHYLKU MARTWEGO SEZONU.

Lwów, 21. września.

Prasa nasza wydała w ostatnich dniach westchnienie ulgi. Czytamy: nareszcie wraca z Rumunii Marszałek Piłsudski! Nareszcie zacznie się sezon polityczny! Nareszcie coś się dzieć będzie w Polsce i artykuły nie będą tak mdłe.

Widocznie były, ale na to niema rady. Tegoroczny sezon letni był na prawdę bardzo „mdły”. Pogoda wyównana, ministrowie na urlopiach, politycy opozycyjni też odpoczywają. O czym więc pisać? Były wprawdzie, jak rodzynki w posnej bułce katastrofy samochodowe i kolejowe, wybuchł gdzieś daleko wulkan, na egzotycznych wyspach szalał orkan; gdzie tu temat do artykułu wstępnego? Gdyby przynajmniej te katastrofy były tak częste, aby można z nich zrobić „zjawisko symptomatyczne”, które ma tę cenną właściwość, że zaopatrzona w kilka głębokich sentencji filozoficznych i „ogólnoludzkich” od biedy nadaje się na wstęp. Ale i tego nie było.

Więc pisało się o masonerji, o niepewnym wyniku wyborów amerykańskich, o tem, że nie wiadomo, jaki obrót weźmie rewolucja chińska i o innych sprawach niewiadomych. Dziś, u schyłku martwego okresu, zaczyna się wreszcie napływ „tematów”. Jesteśmy w domu. Prasa oddycha z ulgą...

Znów profesor będzie prezydentem Austrii.

Wiedeń, we wrześniu.

Wkrótce odbędą się wybory prezydenta związkowego Austrii. Powszechnie wyrażane jest życzenie, powołania na to stanowisko uczonego, stojącego ponad partjami. Wymieniane są nazwiska profesorów: Pirquet, Schnitzlera, Wagner-Jauregga i Wettsteina. Najwięcej szans wyboru ma prof. Schnitzler, brat znanego pisarza.

Kocik radiowy.

PROGRAM AUDYCJI RADIOWYCH
Czwartek, 27. września.

Warszawa 1111 17.00 Kąpiel dla kobiet. 18.00 Audycja literacka. 19.30 Odczyt p. t. „Znaczenie uprawy lnu”. 20.30 Koncert wieczorny. 22.05 P. A. T. 22.30 Transmisja muzyki tanecznej z restauracji „Karol Albrecht”.

Katowice 422 20.30 Koncert wieczorny z udziałem p. Felicji Misky (śpiew) p. Janiny Konopasek-Szaleskiej (fort.) i prof. M. Szaleskiego (altówka). 22.30 Transm. muzyki tanecznej.

Wilno 435 19.55 Muzyka z płyt gramofonowych. 20.30 Transm. koncertu wieczornego z Warszawy. 22.30 Dancing.

Kraków 566 18.00 Audycja literacka. 19.30 Odczyt p. t. „Opera Mozarta”. 20.30 Transm. koncertu z Warszawy. 22.30 Transm. muzyki tanecznej z restauracji „Pivillon”.

Wrocław 3322 20.15 Wieczór pieśni ludowych w wykonaniu p. Resi Langer. 21.15 Wieczór walców. 22.30 Dancing.

Praga 349 19.30 Koncert Filharmonji Czeskiej poświęcony utworom Janacka.

Lipsk 366 20.15 Transm. koncertu pośw. twórczości Ryszarda Straussa (Orkiestra, A. Rhoden fort., M. Krämer skrz.).

Hamburg 394 19.00 Odczyt p. t. „Znaczenie kobiety w malarstwie”. 21.15 Operowa muzyka instrumentalna. 22.30 Muzyka salonowa.

Frankfurt 428 19.15 Odczyt p. t. „Znaczenie dogmatów religijnych”. 20.15 „Wallenstein”, dramat Schillera. Część II. „Śmierć Wallensteina”.

Rzym 449 21.00 „Si”, operetka Mascagniego.

Berlin 484 20.30 Koncert symfoniczny. W programie utwory Strawińskiego, Czajkowskiego. 22.30 Muzyka taneczna.

Monachjum 535 21.00 „Swat”, sztuka ludowa Martensa.

Medjolar 549 20.50 „Tosca” opera Pucciniego.

Każdy winien zostać członkiem L. O. P. P.

Życie gospodarcze.

Jakie są konjunktury aprowizacyjne na jesień i zimą?

WYNIKI ZBIORÓW SĄ NIERÓWNOCIERNE W ROZMAITYCH OKOLICACH. — ZBOŻA OZIME CZĘŚCIOWO ZAWIODŁY, ZBOŻA JARE DAŁY BARDZO DOBRE OMLETY. — BRAK PŁYWA NA PODAŻ BYDŁA NA TARGACH. — NALEŻY OCZEKIWAĆ SPADKU CEN UTRZYMANIA.

Lwów 27. września.

(jp.) W porze jesiennej zawsze najbardziej aktualną sprawą, budzącą najwyższe zainteresowanie ogółu obywateli, jest kwestja zbiorów, oraz konjunktur na rynku zbożowym, a co za tem idzie ukształtowanie się cen najważniejszych artykułów spożywczych. Chcąc w tym kierunku dostarczyć naszym Czytelnikom jak najmiarodajniejszych informacji zwrócić się do prezesa Tow. Kredytowego Ziemińskiego p. Przybyłowskiego o garść szczegółów w tej mierze.

— Proszę pytać — rzekł z całą gołownością nasz uprzejmy rozmówca.

— Może na wstępie zechce Pan Prezes objaśnić, czy późniejsza poprawa stosunków atmosferycznych wyróżniała niepomyślnie zapowiedzi wiosenne i jak wypadły tegoroczne żniwa?

— Przewidywania wiosenne niestety sprawdziły się w znacznej mierze, o ile mamy mówić o żniwach. Jak już zaznaczyłem w wywiadzie udzielonym „Gazecie Porannej” na wiosnę, wskutek niepomyślnych wpływów atmosferycznych w niektórych okolicach Małopolski Wschodniej wyginęły w znacznej części oziminy i koniczyzny. Starania o wzmocnienie sztucznie nawozami źle przezimowanych ozimów częściowo tylko się udały. To też jeżeli mam zdać sprawę z tego, co wiem o zbiorach tegorocznych, w naszej polaci kraju, to muszę powiedzieć, że w niektórych miejscowościach, np. w pow. zbarskim, pszenica wypadła tak źle, że brak jej nawet na nasienie. Bądź co bądź nie chcąc rzeczy przedstawiać w zbyt czarnych barwach, trzeba przyznać, że mimo to katastrofalnym dla rolnictwa roku gospodarczego 1927-28 nazwać nie można.

— Jak się przedstawia sprawa omlotów?

— Wynik omlotów przedstawia się w rozmaitych okolicach bardzo różnorodnie. Znam miejscowości, o prawie że rekordowym zbiorze 19 i pół kwintali żyta z morga. I to nie tylko na okrzyczanym Podolu lub bardzo bogatym Pokuciu. W tych okolicach np. w bardzo zagospodarowanych majątkach mamy 8 kwintali pszenicy z morga, a przeciętnie po sześć.

— Jak się przedstawiają zbiory koniczyzny?

— Koniczyzna zawiodła zupełnie. Że wyszła z zimy, a posucha, trwająca przez całe lato, nie przyczyniła się bynajmniej do obfitego zbioru siana koniczyzowego. Nasiennej koniczyzny prawie że niema, tak, że ceny nasienia koniczyzowego na wiosnę będą prawdopodobnie bardzo wysokie.

Zboża jare natomiast dały na ogół bardzo dobre rezultaty. Opowiadano mi o 26 kwintalach jęczmienia z morga w pow. żydaczowskim, co byłoby prawdziwie rekordowym zbiorem.

— A jak się zapowiada urodzaj kartofli?

— Kartofle na ogół nie rosną obfitego zbioru. Skutkiem długotrwałej posuchy, zawiązków pod krzakiem jest mało i to bardzo drobne w uwzględnieniu obecnej spóźnionej już pory roku. Buraki a zwłaszcza cukrowe, obiecują bogaty zbiór.

Dla uzupełnienia obrazu tegorocznych zbiorów nadmienię jeszcze o jednym z najważniejszych artykułów spożywczych, t. j. o kukurudzy. Kukurudza roknie bardzo dobre rezultaty. Nadto bardzo ładne tego roku będą zbiory tytoniu. Tujaż trzeba zauważyć, że plantacje tytoniu w roku bieżącym na Pokuciu i nad brzegiem Dniestru niepomiernie wzrosły i obiecują bardzo znaczny dochód małorolnym, którzy głównie te plantacje uprawiają.

— Czy może nas Pan Prezes objaśnić, jak przedstawiają się w tym roku ceny zbóż i produktów rolnych?

— Tegoroczne ceny zboża są bez porównania niższe od zeszłorocznych. Nadto starania rządu o magazynowanie produktów rolnych na czas przednowku, wydadzą bezwątpienia bardzo korzystne rezultaty dla ogółu ludno-

ści, gdyż dzięki temu aprowizacja centrów handlowych i robotniczych będzie bardzo ułatwiona. Nie mogę nadto pominąć milczeniem, że brak paszy, wywołany długotrwałą posuchą spowodował na targach i jarmarkach Małopolski Wschodniej znaczny spadek cen bydła, co powinno wpłynąć na potaniecie cen mięsa.

— Jakie są zatem zdaniem Pana Prezesa konjunktury aprowizacyjne na sezon jesienny i zimowy?

— Z tego co już powiedziałem wynika, że konjunktura ta przedstawia się korzystnie, w czem wielką zasługą rządu, który otoczył sprawy aprowizacji wielką pieczołowitością, a nadto wprowadził obostrzenia w procesie wymiaru. Należy zatem oczekiwać spadku cen utrzymania, co zapewne będzie wielką ulgą dla szerokich sfer ludności miejskiej.

W Powszechnej Wystawie Krajowej wezmę udział Polacy z całego świata.

PAWILON „POLONIA ZAGRANICĄ”. — „POLACY CAŁEGO ŚWIATA BIORĄ W NIEJ UDZIAŁ”. — MUZEUM POLONJI ZAGRANICZNEJ. — ŚWIATOWY SEJM POLSKI.

Lwów 27. września.

Do Powszechnej Wystawy Krajowej przygotowuje się nietylko kraj macierzysty, ale także cała Polonia zagraniczna, rozszana po wszystkich prwie zakątkach kuli ziemskiej. Czterdzieści pięć komitetów polskich poza granicami Ojczyzny zbiera dziś ekspozycje, które odzwierciedlić mają całość kształt gospodarczego i kulturalnego życia Polaków zagranicą. Pawilon „Polonia zagranicą” ufundowany przez Polaków w Ameryce, będzie po Wystawie przekształcony na Muzeum Polonji zagranicznej. Zadaniem tej stałej instytucji będzie informowanie szerokiej sfery publiczności i prasy krajowej o życiu osiedli polskich na obojętnie tworząc żywą spójnię między polską opinią publiczną, a społeczeństwem polskim zagranicą.

Pawilon „Polonia zagranicą” stanie obok nowej palniarni w Parku Wilsona i będzie okazałą budowlą neoklasyczną o prostych liniach. — Przed pawilonem, otoczonym gazonem, na brzegu basenu wodnego wśród kwiatników stanie pomnik Prezydenta Wilsona. Koszt budowy pawilonu, którego budowa już rozpoczęła się, wyniosła około 45.000 dolarów. Dotąd swój udział w Wystawie przy-

rzekli Polacy: z Ameryki, Kanady, Brazylii, Argentyny, Peru, Chili, Chin, Turcji, Węgier, Rumunii, Austrii, Czechosłowacji, Francji, Niemiec, Belgii, Danii i Łotwy. Pertrakcje z Polonją holenderską i szwedzką są w toku.

Poza udziałem rzeczowym w postaci ekspozycji, wszystkie skupienia Polaków opracowują referaty, dotyczące ich życia gospodarczego i kulturalnego, tak z punktu widzenia historycznego, jak też i danych, dotyczących obecnej chwili oraz widoków przyszłej ewolucji stosunków z Matką. Referaty te ilustrowane mapami i fotografiami, będą wydane jako zaca zbiorowa. Poza krajami, wyżej wymienionymi, posiadającymi swoje stoiska w pawilonie, opracowane będą referaty, dotyczące życia Polaków z Hiszpanii, Italji, Grecji, Jugostawii, Finlandji, Rosji, Litwy, Japonji, Australji i Afryki Poł. Skróty powyższych referatów będą wygłaszane w formie odczytów przez Radio, stanowiąc referatów będą wygłaszane w formie na obojętnie. Podczas P. W. K. projektuje się również światowy Sejm Polski, w którym wezmą udział Polacy ze wszystkich zakątków kuli ziemskiej.

Zażegnanie strajku w Łodzi.

KILKA UWAG NA TEMAT WYWROTOWEJ DZIAŁALNOŚCI KOMUNISTÓW.

Lwów, 27. września.

Strajk w Łodzi został zażegnany, strajkujący robotnicy powrócili do pracy i znowu idzie wszystko w przemyśle wókienniczym swoim stałym i ustalonym trybem. Przyczyną strajku okazało się... nieporozumienie i to właśnie nasuwa nam smutne niestety refleksje. Przyczyną strajku bowiem jak wiadomo było wywieszenie tabeli kar. Jak zaś wiadomo regulamin i tabela kar są zdobyczą społeczną ludu roboczego i mają na celu wprowadzenie norm pracy i ustalenie zdrowego wzajemnego stosunku między robotnikiem a pracodawcą. Kary te mo-

żna nakładać za przestępstwa w pracy jak np. rozmyślne psucie maszyn, a dochody z tych kar płyną na cele oświaty robotniczej, a więc również na cele o które rzesze robotników walczą. Trzeba więc posiadać naprawdę albo wielką dozę głupoty, albo dużo złej woli, by dopatrywać się tu szkody robotników. Rzecz prosta, że demagogia i warcholstwo komunistów, którzy śledzą najmniejsze poruszenie i podmuchy wśród warstw robotniczych, ażeby z nich wywołać silny wiatr wywrotowy, skwapliwie skorzystała z nadarzającej się okazji dla swoich brudnych i ciemnych celów.

Najważniejszą bowiem rolę odgrywa nie sama tabela kar, lecz podburzanie ludzi przez niepowołane czynniki komunistyczne, które jak rekiny czyhają na swój żer.

Kr. nika gospodarcza.

WŁOSY NA KURSIE GARBARSKO-BIAŁOSKÓRNICZYM.

Dnia 15. października br. rozpocznie się we Lwowie pod kierunkiem specjalisty inż. chemika 9-miesięczny kurs wyprawy i farbowania skór futrzanych, połączony z ćwiczeniami praktycznymi w naukowym warsztacie garbarsko-białoskórniczym. Nauka teoretyczna na tym kursie obejmuje zastosowaną do potrzeb białoskórnicstwa chemję nieorganiczną i organiczną, chemję analityczną, teorję białoskórnicstwa i garbarstwa, rachunki przemysłowe i ćwiczenia warsztatowe. Kurs ten będzie, po zorganizowaniu 2-letniej szkoły technicznej garbarsko-białoskórniczej (której utworzenie jest w toku), stanowił pierwszy rok nauki w tej szkole, tak, że absolwenci kursu będą mogli po tegoż ukończeniu przejść na drugi rok nauki w szkole technicznej, da jednak frekwentantom i po roku pewną zaokrągloną całość.

Wpisywać się na ten kurs mogą uczniowie, którzy ukończyli co najmniej 7 klas szkoły powszechnej lub 3 klasy szkoły średniej. Nauka odbywa się przez 7 godzin dziennie. Opłata za naukę wynosi 25 zł. miesięcznie. Dla zamiejscowych kandydatów będzie prawdopodobnie urządzone Bursa na przysiężnych warunkach.

Należy podnieść, że będąca w organizacji szkoła techniczna garbarsko-białoskórnicza, której zapoczątkowanie stanowi kurs powyższy, będzie pierwszą tego rodzaju szkołą w Polsce, i ma na celu wykształcić ukwalifikowanych pracowników w mało rozwiniętym u nas jeszcze przemyśle białoskórniczym (wyprawa i farbowanie futer, wyprawa skór na imitacje futer szlachetnych itd.), oraz dać możność naszej młodzieży zajęcia dobrze płatnych stanowisk w rękodzielnictwie i fabrykach oraz zakładania własnych warsztatów pracy. Gdy wyroby garbarsko-białoskórnicze są u nas przeważnie importowane z zagranicy (dotąd eksportujemy nasze skóry surowe), otwiera się szerokie pole do pracy w gałęzi przemysłu małego u nas rozwiniętej i wyzyskanej.

Zgłoszenia na kurs powyższy (ustnie lub pisemnie) przyjmuje Krajowy Patronat Przemysłowy we Lwowie (plac Smolki 3 III p.) codziennie od godz. 10—1 w południu 10. października br. i udziela bliższych informacji.

Niezależnie od powyższego kursu mogą też urządzać Patronat także na prowincji kursy zawodowe dla kuźnierzy i białoskórników, celem zapoznania ich z ulepszonej sposobami produkcji. Podania o urządzenia takich kursów mogą być wnoszone do Patronatu pod powyższym adresem.

Minister Jurkiewicz zwiędził tereny Powszechnej Wystawy Krajowej. Z okazji swego pobytu w Poznaniu Minister Pracy i Opieki Społecznej Jurkiewicz odbył dłuższą konferencję z władzami P. W. K., zastąpionymi przez Prezesa Samulskiego. Po konferencji p. Minister Jurkiewicz zwiędził szczegółowo tereny P. W. K., oprowadzany i informowany o stanie prac budowlanych przez Dyrektora Piechockiego, inż. Müllera i nac. Kompistego.

Dziennikarze niemiecko-katolicy na Powszechnej Wystawie Krajowej. 17. września przybyli do PWK dziennikarze niemiecko-katolicy. W zastępstwie Prezesa Zarządu Dra Wachowiaka powitali ich sekretarz generalny Krzyżankiewicz i Dyrektor Szczerkiewicz. Mówca zobrazował rozwój Poznania, ogromne znaczenie PWK dla propagandy polskiej zagranicą. Następnie p. Puniński oprowadził gości po terenach, objaśniając stan robót budowlanych i rozmiary poszczególnych obiektów. Goście wyrażali się z podziwem o dokonanych pracach.

Melioracja i zagospodarowanie Polesia. W dniach 12. do 14. października br. odbędzie się w Warszawie w gmachu Stożaryszenia Techników konferencja w sprawach melioracji i zagospodarowania Polesia, na której poruszane będą najaktualniejsze sprawy związane z pozyskaniem olbrzymich terenów Polesia dla gospodarki krajowej. Wobec ogromnego znaczenia, jakie ma sprawa zmeliorowania i zagospodarowania Polesia nietylko dla kresów wschodnich, ale również i dla innych polaci kraju, przez możność po-

zyskana tą drogą znacznych terenów kolonizacyjnych, Komitet Organizacyjny zwoła wszystkich interesujących się tą sprawą do wzięcia udziału w konferencji, prosząc jednocześnie o jaknajspieszniejsze zgłaszanie uczestnictwa pod adresem sekretariatu Komitetu, Warszawa, ul. Kopernika 30. (Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne) celem wysyłki pamiątki konferencji. Karta uczestnictwa w konferencji wraz z pamiątkiem kosztuje 15 złotych.

(md) Miedź drożeje! Międzynarodowy kartel miedziany podwyższył cenę miedzi elektrolitycznej z 15 1/4 pence za funt na 15 1/2 pence. Drożyzna ta tłumaczy się wielkim popytem na miedź jak i w ostatnich czasach się pojawił.

Pszonica jako pasza. Prawie wszyscy właściciele wielkich trzód, zaczęli swoje trzody karmić mieszanką pszenicy i jęczmienia. Mieszanka ta ma być znacznie rentowniejszą niż kukurudza.

Rak ziemniaczany. Starostwo łódzkie otrzymało zawiadomienie, że w okolicy Rzygowa pod Łodzią stwierdzono epidemję raka ziemniaczanego. W celu zwalczania tej choroby ziemniaków, starostwo wydało odpowiednie zarządzenia.

(md) Załóg w czeskim Zagłębiu węglowym. Jak wiadomo wybuch przed paru dniami konfliktu w czeskim Zagłębiu węglowym. Konflikt powstał między pracodawcami a robotnikami na tle wysokości płacy. Jak słychać, zamierza obecnie interwenjować czeskie ministerjum pracy, które zaprosiło powaźniejsze strony do Pragi na konferencję.

(md) Anglja ogranicza import cukru gotowego. Wedle ostatnich obliczeń statystycznych sprowadziła Anglja w czasie od 1. września 1927 do 31. sierpnia 1928 1,887,253 ton cukru, w tem 1,563,892 melassy a reszta cukru gotowego. W okresie zaś poprzednim Anglja sprowadziła 565,145 ton rafinatów cukrowych, zatem o 241,784 ton więcej, aniżeli w bieżącym okresie.

GIELDY.

GIELDA ZBOŻOWA.

Lwów, 27. września.
 Pszenica kraj. dworska ex 1928 750—690 gr. 33.75—34.75, Pszenica kraj. zbiorowa ex 1927 730—740 gr. 43.25—44.25, Żyto małopolskie ex 1928 690 gr. 33.75—34.75, Jęczmień małopolski brow. 640 gr. 35.50—36.50, Jęczmień małop. przemiałowy 640 gr. 27.50—28.75, Jęczmień małop. pastewny 600—610 gr. 35.50—36.25, Owies małopolski ex 1928 450 gr. 30.00—31.00, Kukurudza rumuńska 44.00—44.50, Ziemiaki przemysłowe 00.00—00.00, Fasola biała 65.50—70.00, Fasola kolorowa 48.00—50.00 Fasola krasa 60.00—65.00, Groch 1/2 Victoria 53.—63.—, Groch polny 52.00—57.00, Bobik 30.00—34.50, Mieszanka pastewna w ziarnie 00.00—00.00, Wyka 32.00—35.00, Siano słodkie kraj. prasowane 18.00—00.00, Słoma prasowana 5.00—5.25, Kukurudza rumuńska 43.50—44.00, Hreczka 32.75—33.25, Len 64.00—65.00, Łubin niebieski 21.50—22.50, Rzepak ozimy ex 80.00—81.00, Mąka pszenna 50 proc. 74.00 71.00, Mąka żytnia 65 proc. 53.00—54.00, Grysik kukurudziany 67.00—70.00, Mąka kukurudziana 49.00—51.00, Otręby żytnie pszenne netto bez worka 23.00—23.50, Kasza hreczana 50 proc. całow. 50 proc. potówek 73.50—75.50, Kasza jagl. 80.00—82.00, Kasza jęczmienna 73.50—75.50, Pęczak 48.00—50.00, Proso kraj. 39.00—41.00, Makuchy lniane 49.00—50.00, Koniczyna czerw. krajowa naturalna 220.00—250.00, Mak nieb. 128.00—138.00, Mak siwy 100.00—110.00, Worki jutowe wyr. Stradom. Warta 1.68—1.72, Częstochocki używane dobre za sztukę 1.38—1.42.

Lwów, 27. września.

Zainteresowanie dla zbóż chlebowych i jęczmienia przemiałowego, za które płacono w ramach dotychczasowych notowań. Owies zwiększa przy słabej podaży. Hreczka i otręby spadły w cenie. Tendencja niejednorodna, usposobienie ożywione.

GIELDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) 5 proc. pożyczka dolarowa 91 i pół, 5 proc. pożyczka konwersyjna 67, 5 proc. pożyczka kolejowa 1926 61.15, 6 proc. pożyczka dolarowa 86 i pół, 10 proc. pożyczka kolejowa 103, 8 proc. Listy zast. Bku Gosp. Kraj. 94, 8 proc. Listy zast. Bku Rolnego 94, 8 proc. Obligacje Bku Gosp. Kraj. 94, 4 proc. pożyczka inwestycyjna 118, 7 proc. pożyczka stabilizacyjna 94.

Waluty i dewizy. Dolary 8.86 1/4, Holandia 356.70, Londyn 43.14, Nowy Jork 8.88, Paryż 34.77, Praga 25.26, Szwajcaria

171.17, Sztokholm 237.98, Wiedeń 120.19, Włochy 46.51.

Warszawa, 26. września. (Tel. G. P.) Bank Polski 178, Bank Zachodni 32 i pół, Spół. ocalasowe 23, Elektr. Dąbrowa 88, Siła Światła 142, Chodorów 200, Warsz. Tow. cukr. 62 3/4, Wysoka 107 3/4, Nobel 29, Cegielski 46, Modrzejów 40, Ostrowiec 111, Pocki 8 i pół, Starachowice 52, Zieleniewski 128, Zawiercie 29, Borkowski 17 i pół

GIELDA KRAKOWSKA.

Kraków, 26. września. (Tel. G. P.) Bank Polski 177, Bank Przem. 105, Zieleniewski 137, Sierasa g. 117 i pół, Sierasa el. 51 i pół, Chodorów 200, Chybie 71.

GIELDA AZURYSKA.

Zurych, 26. września. (Tel. G. P.) Paryż 20.80 i pół, Londyn 25.19 i pół, Nowy Jork 5.19.60, Belgja 72.20, Włochy 37.16 i pół, Hiszpania 85.60, Holandia 208.47 i pół, Berlin 123.85, Wiedeń 73.15, Sztokholm 189.05, Oslo 133.55, Kopenhaga 133.55, Sofja 3.75, Praga 15.40, Warszawa 58.22 i pół, Budapeszt 90.58, Białogród 9.13, Ateny 6.73, Konstantynopol 3.69, Bukareszt 3.16, Helsingfors 13.09, Buenos Aires 218 3/4.

GIELDA LONDYSKA.

Londyn, 26. września. (Tel. G. P.) Nowy Jork 484.936, Holandia 12.08.12, Francja 124.11, Belgja 34.897, Włochy 92.76, Niemcy 20.45, Szwajcaria 25.20, Hiszpania 29.43, Danja 18.19, Szwecja 18.13, Norwegja 18.192, Helsingfors 192.53, Praga 163.56, Wiedeń 34.44, Warszawa 43.25.

GIELDA PARYSKA.

Paryż, 26. września. (Tel. G. P.) Londyn 124.10, Nowy Jork 25.58, Belgja 355 i pół, Hiszpania 421, Włochy 133.80, Szwajcaria 492 i pół, Danja 682 1/4, Holandia 1026 i pół, Norwegja 682, Szwecja 684 i pół, Praga 75.10, Rumunia 15.50, Niemcy 610, Wiedeń 350.

GIELDA WIEDENSKA.

Wiedeń, 26. września. (Tel. G. P.) Amsterdam 284.36, Belgrad 12.45 7/8, Berlin 169.09, Bruksela 98.53, Budapeszt 123.67, Bukareszt 4.30 3/4, Kopenhaga 189.05, Londyn 34.45 5/8, Madryt 116.80, Medjolan 37.09, Nowy Jork 709.15, Oslo 189.27, Paryż 27.79, Praga 21.01 1/8, Sofja 5.10.7, Sztokholm 189.65, Warszawa 79.78, Zurych 136.50, Amerykańskie 706.20, Niemieckie 168.95, Jugosłowiańskie 12.45, Czeskie 20.98, Węgierskie 123.60, Szwajcarskie 136.20, Renta majowa 0.716, Renta hrtowa 0.72, Bankverein 26, Bodenkredit 111, Kreditanstalt 60.40, Anglobank 25.90, Kom pas 0.26, „amercy“ k. 31 i pół, Merkury 22 1/4, Kolej. poln. 1115, Zivnostenska 118.10, Austr. kol. państw. 25.75, Golezów 310, Cement 113 3/4, Browary 177, Berg u Hutten 786, Krupp 10 i pół, Piki Hütte 173.85, Prager Eisen 286 i pół, Rima 128 3/4, Sierasa 15.10, Silesia 0.08, Zieleniewski 1, Apollo 175, Fanto 8.60, Karpaty 27, Galicja 69 3/4, Nafta 38 i pół, Schodnica 10.20.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 26. września.
 Tendencja chwytliwa. Obrót średni.
WALUTY: Dolary ameryk. 8.87.00—8.87.50, dolary kanad. 8.81.00—8.81.50, korony czeskie 0.26.00—0.26.50, szylingi austr. 1.25.00—1.25.50, leje 0.05.00—0.05.50, franki francuskie 0.34.50—0.34.75, franki szwajcarskie 1.71.50—1.71.75, funty szterlingi 43.40.00—43.70.00, czerwienice sow. za jeden 26.00—27.00.
ZŁOTO: 20 koron 36.40.00—36.70.00, 20 franków 34.40.00—34.70.00, 20 marek niem. 42.40.00—42.70.00, 10 rubli ros. 16.80—17.20.
SREBRO: Kor. austr. 0.70.00—0.71.00, 5 kor. austr. 3.50.00—3.60.00, flor. austr. 1.77—1.80, ruble rosyjskie 3.00—3.10, kopiejki za rubel 1.50—1.55.

Dno nędzy. Naprawdę złotemu i nigdy niezawodzącemu sercu Czytelników na szczyt polecamy wdową po poważnym rzemieślniku lwowskim, matkę legionisty i obrodcy Lwowa, który zmarł z odniesionych ran — znajdującą się obecnie w obliczu śmierci głodowej. Nieszczęśliwa staruszka jest nadto ciężką kaleką, tak, że zupełnie najdrobniejszej nawet kwoty nie jest w możności zapracować. Datki przyjmujcie Administracja dla „Matki obrodcy Lwowa“.

Uboga staruszka, 35 lat życia, kaleka, ma amputowaną nogę i uszkodzoną rękę,

Jedwabna bielizna tak chętnie noszona oraz lekkie jedwabie w kolorach pastelowych, powinny być prane według najnowszego systemu

KOSZTOWNE lekkie „fatalaszki“, jedwabie, przemie cienkie i neglige, i wogóle wszelkie kobiece stroje, jakżeż łatwo mogą być zniszczone już przy pierwszym praniu jakimś nieodpowiednim ostrym i gryzącym środkiem... znika wtedy raz na zawsze wykład nowości i miękkość, a kolory spierają się. Zaiste, niewesoły widok! Lux idealnie pierze tego rodzaju rzeczy.

Sposób prania niezawodny chociaż prosty.

Odpowiednią ilość Lux'u rozpuścić w gorącej wodzie i mięszać aż utworzy się musująca piana. Gdy przestygnie, prać w letnich mydlinach, wyciskając w dłoniach—nigdy nie trzeć i nie wykręcać. Więcej zbrudzone miejsca lekko przecierać. Spłukiwać w ciepłej wodzie (nigdy w gorącej), zmieniając ją trzy razy. Prasować niezbyt gorącym żelazkiem.

Próbka Lux'u—gratis.

Kto przysła poniżej załączony kupon, ten zaraz otrzyma próbkę Lux'u, oraz ulotkę ilustrowaną (Jak prać w Lux'ie),—gratis.

PRÓBKA DARMO

KUPON. Do firmy „Sunajt“ Spółki Akcyjnej, Skrzynka Pocztowa 479, Poczta Główna, Warszawa.—Upraszamy o bezpłatne przesłanie mi próbnego pakietu Lux, wystarczającego na próbne pranie.

Imię i nazwisko.....

Adres.....

G.P.L. 46 (Upraszamy się o wyraźne pisanie.)

Lever Brothers Limited, Anglja.

OGŁOSZENIA.

WOLNE POSADY.
 10 groszy za wyraz.

GUMIENNEGO i praktykanta poszukując. Treter, Grochowce, Przemysł, Skrytka 23. 8016

MANIKURZYSTKĘ zdolną oraz praktykanta przyjmę zaraz Hirsch. Zofji 3. 8041

POSADY POSZUKIWANE.
 3 grosze za wyraz.

BUCHALTER - BILANSISTA, organizator, rzeczoznawca sądowy, z długoletnią praktyką w przemyśle, handlu i rolnictwie, obznajomiony dokładnie z ustawą o podatkach skarbowych, poszukuje odpowiedniej posady. Zgłoszenia do Administracji „Gazety Porannej“ pod T. 5148. 7731-6

SZOFRER inteligentny, kierujący wszelkimi wozami nowoczesnej poszukuje posady. Pierwszorzędne referencje. Najchętniej na obszary dworskie. Zgłoszenia do Administracji pod „2940“. 8001-2

POSZUKUJĘ jakiegokolwiek zajęcia. Da mi to możność ukończenia nauk. Łaskawe zgłoszenia: Admin. pod „Akturjent“. 7996-2

TECHNIK budowniczy z 6-letnią praktyką, samodzielny projektant i kierownik obejmie posadę. Zgłoszenia do Redakcji pod „Rutynowany 300“. 7989-3

BUFETOWIEC pierwszorzędna siła, zdolny ekspedjent, korzennik, wystawowiec poszukuje posady na skromnych warunkach, listy administracja pod „Germauzer“. 8014-2

NATRYMONIALNE.
 12 groszy za wyraz.

OSOBA w średnim wieku sep. pragnie poznać mężczyznę starszego intel. w celu matrym. Łaskawe zgłoszenia do Administracji pod „Wera“. 8018

MIESZKANIA, SKLEPY.
 10 groszy za wyraz.

LOKAL sklepowy wraz z mieszkaniem zaraz do wynajęcia. Imieniem właściciela udziela informacji adw. Ulrich Rynek 35. 7927-2

DUŻY, jasny i czysty pokój dla solidnego, niekrepujące wejście. Żufińskiego 15 I p. na prawo, od 3—5. 7991-2

POSZUKUJĘ pokoju blisko Techniki z oświetleniem elektrycznym, wszelkimi wygodami i niekrepującym wejściem. Oferty do „Porannej“ pod „E. B. 80“. 8014-2

KUPNO I SPRZEDAŻ.
12 groszy za wtyraz.

KOŁDRY
WŁADYSŁAW WEBER Lwów BATORCOZ

Fabryka Panofli i Papuczy

Lwów, ul. Wronowska 4. (boczna Kopernika), poleca i wykonuje **pantofle** wszelkiego rodzaju, **papucze** na podszewie stórzanej i filcowej. **Papucze** na buciki a la śniegowce, buty do polowania i t. p.
7108-20

FORTEPIAN Bösendorfera, płyta metalowa sprzedawca Ormiańska 29. w podwórzu. 2

KNURKI, loszki 2 do 15 miesięczne sprzedaje tanio Chlewnia Zarodowa Wielekiej Białej Angielskiej. Treter, Grochowce, Przemyśl. 8015-3

GARNITUR frakowy i smoking wraz z pantoflami balowymi, mało używany, do sprzedania. Wiadomość ul. Zygmuntońska 1. 5. II. p. mieszk. 5.

RADJOAPARAT nowy 8 lampowy doskonały wraz z lampami, anteną ramową, dodatkami za 700 zł. do sprzedania. Wiadomość od 2-3 i 8 wieczór. Zofji 12. II. p. Gürtler. 802

DO SPRZEDANIA dom z ogrodem i sklepem w Mikłaszowie. Wiadomość Seńko Car, Mikłaszów p. Winniki. 8026

URZĄDZENIE fryzjerskie męskie-damskie okazjnie sprzedam, fryzjer Gródecka 44. 8043

KŁOCE brzozone gładkie sprzedam loco wagon lub dostarczę kołmi do Lwowa, Zyblikiewicza 38. I. p. 8036-2

SIANO słodkie sprzedawca folwark Domań. 8034

MASZYNA do pisania Smith & Bros okazjnie do sprzedania. Wiadomość: Kosowski, ul. L. Sapiehy 5. parter, od godz. 3-5. 8030-2

PŁASZCZYKI dziecięce w ogromnym wyborze „Sport”, Plac Halicki 3. 8029-8

KOMPLETNE wyprawki dla noworodków „Sport” Plac Halicki 3. 8029-8

ROZNE DONIESIENIA.
10 groszy za wtyraz.

RAJSKIE PTAKI haftowane na podbicia futer. Hafty welle ostatni h modeli zagranicznych
ZAKŁAD H. FŁOJ, PLIS I MEREZ K.
M. KOŁOWSKA AK. DEMI. KA22
Kantor przy cę Leona Sapiehy 28

WYTŁACZANIE najmodniejszych deseni na płaszczach pluszowych oraz odświeżanie i przerabianie na modne fasony. Pracownia Marji Wolańskiej, Sobieskiego 12, Tel. 17-04. 7979-2

MATERACE z morską trawą 30 zł. Włosienne 75 zł., przerobienie maszynowo oraz dezynfekcja 10 zł. Wkłady druciane 26. Fabryka **ZAKS**, Łyczakowska 133. 7390-6

PRZEPISYWANIE NA MASZYNI wszelkich pism przyjmuje Romańska, Zyblikiewicza 5. 7804-12

UNIEWAŻNIAM dowód tożsamości skradziony do nabycia biletów kolejną, wydany P. K. P. Lwów, Marja Kielar.

UNIEWAŻNIAM dokument wojskowy wydany przez P. K. U. Lwów-miasto oraz dowód osobisty na nazwisko Rebesch Marek. 8017

FUTRA wszelkie wykonuje starannie, gustownie, sumiennie, dogodne spłaty. Pracownia futer Karola Schürera, Senatorska 10. (boczna Romanowicza). 7921-10

LAMPY wiszące, stojące, **SWIECZNIKI** **ZARÓWKI** i materiały elektryczne
NAJLEPSZE ŹRÓDŁO W MAŁOPOLSCE
„ELEKTROBŁYSK”
Lwów, Skałkowska 4
(na rzec w kina Lew).

NA DOGODNE SPŁATY wykonujemy futra, wierzchy do futer, rugiany, kurki, ubrania, tak z własnych, jakoteż powieszonych materiałów podług najnowszych żurnali ang. Ceny konkurencyjne.

Pierwszorzęca firma krawiecka
KRZANOWSKI I KLUK

pasaj. Hausmana 1 we Lwowie. 1858-15

OD PÓL WIEKU powszechnie **Krem Ogórkowy** nadaje pękniętą i gólitną cerę.

ARAGO Krem Venus usuwa pryszczki, li-szaje i piegi.

Agatol i Mentolin najlepsze proszki do zębów.

Eksikans po jednym użyciu usuwa przykry zapach potu.

LABORATORJUM ST. GORSKI, WARSZAWA.
Zadać wszędzie

UNIEWAŻNIAM zgubioną dnia 17. bm. wojskową kartę rejestracyjną na nazwisko Salamandra Artura. 8037

ZIEMNIANKI białe i sine dostarcza loco piwnica zł. 12. Zyblikiewicza 38. I. p. 8035

Samochody „PRAGA”

4, 5, 6-osobowe 1, 2, 3, 6-ton. c. ężarowe

fabrycznie karosowane, jedyne na zle drogi, z instalacją Boscha, kryte skórą, emaliowane Ducco, z automatem uniemożliwiającym wytopienie łożysk, niebywale ekonomiczne. — **Stale na składzie.**

Reprezentacja Lwów, Jagiellońska 7.

Telefon 375.

Inserujc w
Gazecie
Porannj

WYCIENIENIE BLEDNINE
LECZY
HEMOGEN
przetworzone
MAGISTRA **KLAWE**
ORYGINALNY TYLKO Z FIRMA
KLAWE

Z karykatury politycznej.

Z BOLSZEWJI.

Rolnictwo niszczy, ale zato rozwinęli przemysł drzewny

UNIEWAŻNIAM skradzione: Tymczasowe zaświadczenie wojskowe wystawione przez 52. p. p. w Złoczowie na nazwisko sierż. Kazimierza Czołowskiego oraz legitymację Kl. Sp. „Grafika”.

ZALAZENI udzielam na rachunek czynszu, obejmując zarząd, procesy z zarządu bez kosztów, Listy pod „Facho-wiec” do Biura Buchstaba, Jagiellońska 7. 8031

Zab. zpie. z przyszłość Twoich dzieci.

Jeśliby Pan miał sposobność stworzenia w ciągu lat ośmiu z Pańskich kilku czy kilkunastu tysięcy drogą uczciwą i pewną, kapitału sześć razy większego i zabezpieczenia w ten sposób przyszłości swoich dzieci, nie namyślałby się Pan ani chwili.

Taką sposobność Panu daję
Zgłoszenia listowne od 3 tysięcy złotych wwyż nadsyłać do Administracji pod szfra Nr. 6465.

W każdym domu w 1 minucie

spożądć można, na chętnie nie czystym kwasie węglowym oskonalą;

WODĘ SODOWĄ
i inne

Napoje orzeźwiające
przy pomocy

SYFONU „SPARKLETA”

Cenniki i recepty na żądanie wysyła

GENERALNA REPREZENTACJA

„AUTO-SYFON SPARKLETA”

Lwów I. Konarski 42 b — Tel 42 48

Konkurs.

Magistrat miasta Halicza rozpisuje konkurs na budowę 7-klasowej szkoły powszechnej.

Plany oglądać można w Magistracie miasta Halicza, również ślepe kosztorysy są do nabycia po cenie 5 zł.

Oferty w zamkniętej kopercie należy przedłożyć do dnia 1. X. 1928. 8038

Burmistrz Siwecki.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane 35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekono-

miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr. drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowo 12 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje 12 gr., prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub

nosady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł., cała strona tekstowa 480 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 50 proc. droższe. — Za ogłoszenia w miejscach zastrzeżonym, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru dostarczamy 25 proc. Odpowiedzialność za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta

przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalt)

PRENUMERATA miesięczna:
Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową zł. 6.50
Bez dostawy zł. 6.—
Za granicą zł. 0,—